

UiT

NORGES
ARKTISKE
UNIVERSITET

Rapport forskning

2017

Det helsevitenskapelige fakultet

Seksjon for forskningstjenester, Seksjon for personal og økonomi og Seksjon for formidling / 19.06.2017

Innhold

Innledning	2
Ekstern finansiering	3
Utvikling i BOA-inntekter ved Helsefak i perioden 2011-2016	3
LOS – Søknader om ekstern forskningsfinansiering og resultater i 2016	5
Innledning	5
Resultater fra LOS 2016	5
Diskusjon av resultater fra LOS 2016	10
Oppsummert hovedfunn for søknadsaktivitet i 2016 (LOS)	10
EU-søknader og resultater i 2016	10
FRIPRO - søknader og resultater i 2016 (tildeling for 2017)	12
Innledning	12
FRIPRO 2017-tildelingen	12
Hvordan har utviklingen vært siden første måling i 2013	13
Er vi bedre på søknadstypen Unge forskertalent?	14
Kan forskjellen mellom våre UFT- og F-søkere lære oss noe om hva som skal til for å lykkes i FRIPRO?	16
Oppsummering av hovedfunn:	16
Publisering	17
Vitenskapelig publisering	17
Innledning	17
Topp 50 personer med flest krediteringer til UiT i 2016	17
Fakultetene ved UiT	17
Publikasjonspoeng for Helsefak sammenlignet med lignende fakulteter ved de andre universitetene	17
Publikasjonspoeng per UFF-årsverk, våre institutter sammenlignet med andre lignende institutter	18
Utvikling i antall publikasjoner, poeng per UFF og prosentvis andel nivå 2 for Helsefak og instituttene	18
Oppsummering av hovedfunn for vitenskapelig publiseringsaktivitet i 2016	19
Open Access	19
Allmennrettet formidling	19
Oppsummering av hovedfunn for registrert allmennrettet formidling	20
Nye tiltak og gjennomføring av tiltak	20
Nye tiltak i 2016 for eksternfinansiering	21
Nytt tiltak i 2016 for vitenskapelige karriereløp ved Helsefak	21
Nye tiltak innen formidling	22
Oppfølging av styringssignalene i handlingsplanen	23
Oppsummering resultat, diskusjon, tiltak	25
Oppsummering	25
Drøfting	26
Forslag til justering i handlingsplanen og/eller nye tiltak	27

Innledning

Rapport forskning 2016 er den andre i rekken etter fakultetets handlingsplan for perioden 2015-2022 ble vedtatt. Handlingsplanen har til hensikt å konkretisere og prioritere strategiske tiltak og virkemidler ut i fra fakultetets strategiplan der økt ekstern forskningsfinansiering og økt kvalitet og omfang av vitenskapelig publisering er tydelige mål. Utformingen av handlingsplanen forutsetter at både fakultet- og instituttnivå har sitt selvstendige ansvar for å arbeide målbevisst for å oppnå målene i strategien. Fakultetsstyret har vedtatt at handlingsplanen skal være gjenstand for en årlig rapportering med synliggjøring av måloppnåelse, samt vurdering hvorvidt mål, indikatorer og/eller styringssignal bør justeres.

Sentralt i handlingsplanen står de målbare indikatorene, samtidig som styringssignalene konkretiserer hvilke tiltak og virkemidler som skal prioriteres.

Indikatorene som utviklingen innen forskningsområdet måles mot er ekstern finansiering, særlig fra EU og Forskningsrådet, og vitenskapelig publisering i form av publikasjonspoeng per undervisnings-, utviklings, og forskningsstilling (UFF), samt andel publikasjoner i open access kanaler.

Handlingsplanen gir en rekke styringssignaler og status for arbeidet med disse oppsummeres i kapitlet: «Nye tiltak og gjennomføring av tiltak» fra side 23). Oppsummeringen av aktivitetene på instituttnivå baserer seg på rapporteringer som ligger vedlagt i sin helhet.

Ekstern finansiering

Dette kapittelet tar for seg inntekter i bidrags- og oppdragsfinansiert aktivitet (heretter BOA) ved Helsefak for perioden 2011-2016. Metode og forutsetninger beskrives i korte trekk i vedlegg ekstern finansiering. Alle beløp er oppgitt i 2016-kroner.

Utvikling i BOA-inntekter ved Helsefak i perioden 2011-2016

Tabell 1 Regnskap per finansieringskilde, Helsefak 2011-2016

Regnskap per finansieringskilde Beløp i mill. kr, oppgitt i 2016-kroner	2011-2016	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2011-2016
Helsedirektoratet		-79	-79	-87	-81	-76	-71	-11 %
Helse Nord		-25	-30	-26	-30	-57	-42	71 %
UNN		-15	-12	-21	-20	-23	-26	67 %
Andre statlige		-27	-33	-32	-30	-33	-30	13 %
NFR		-45	-38	-37	-34	-34	-23	-48 %
Organisasjoner, stiftelser og gaver		-42	-38	-17	-25	-24	-20	-51 %
EU		-9	-7	-3	-5	-2	-3	-69 %
Resterende		-15	-10	-11	-11	-11	-9	-42 %
Totalt		-257	-246	-234	-238	-260	-224	-13 %

Helsefak har en negativ utvikling i de eksterne inntektene. Fra 2011-2016 er nedgangen totalt på 13%. Inntekt fra NFR og EU er i perioden redusert med hhv. 48 % og 69 %. Finansieringskildene som øker mest i perioden er Helse Nord og UNN med hhv. 71 % og 67 %. Vår største eksterne finansieringskilde, Helsedirektoratet, har toppår i 2013 og 2014, men en nedgang på 11 % fra 2011-2016.

Tabell 2 Finansieringskildens andel av årsinntekt BOA

Andel av årsinntekt	2011-2016	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Helsedirektoratet		31 %	32 %	37 %	34 %	29 %	32 %
Helse Nord		10 %	12 %	11 %	13 %	22 %	19 %
UNN		6 %	5 %	9 %	8 %	9 %	11 %
Andre statlige		10 %	13 %	14 %	13 %	13 %	13 %
NFR		18 %	16 %	16 %	14 %	13 %	10 %
organisasjoner, stiftelser og gaver		16 %	15 %	7 %	11 %	9 %	9 %
EU		3 %	3 %	1 %	2 %	1 %	1 %
Resterende		6 %	4 %	5 %	5 %	4 %	4 %
Totalt		100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Tabellen over viser hvor stor andel finansieringskilden er av total årsinntekt. Vi ser at Helse Nord, UNN og Andre statlige øker i sin andel av årsinntekten. NRF går fra å være 18 % av årsinntekt i 2011 til 10 % i 2016. EU utgjør 1 % av årsinntekt i 2016.

Tabell 3 Totale inntekter BOA per institutt

Totale inntekter BOA per institutt. Beløp i mill. kr oppgitt i 2016-kroner	2011-2016	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2011-2016
Felles adm.		-21	-20	-14	-7	-35	-13	-39 %
IMB		-39	-35	-40	-39	-41	-28	-27 %
ISM		-76	-69	-67	-69	-64	-64	-16 %
IKM		-44	-46	-32	-33	-37	-40	-9 %
IFA		-8	-10	-9	-12	-9	-7	-19 %
IKO		-3	-5	-6	-6	-1	0	-91 %
IPS		-6	-4	-4	-5	-7	-8	32 %
IHO		-9	-10	-11	-13	-15	-13	41 %
RKBU		-51	-48	-51	-54	-49	-51	1 %
Totalt		-257	-246	-234	-238	-260	-224	-13 %

De tre instituttene med størst ekstern inntekt i 2016, ISM, IKM og RKBU, har i perioden 2011-2016 en samlet nedgang i inntekt på 24 %. IHO og IPS har i perioden en positiv inntektsutvikling med hhv. 41% og 32%.

Tabell 4 Ekstern finansiering per UFF per enhetsnivå og samlet for Helsefak

Ekstern finansiering per UFF per enhet. Beløp oppgitt i 2016-kroner.	2011-2016	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2011-2016
Felles adm.		-3 279 290	-2 513 793	-2 250 717	-1 084 752	-2 837 261	-1 910 362	-42 %
IMB		-410 216	-353 567	-380 662	-392 778	-366 322	-278 090	-32 %
ISM		-927 112	-883 638	-866 286	-773 442	-702 392	-672 806	-27 %
IKM		-492 330	-516 859	-389 907	-401 964	-370 880	-381 385	-23 %
IFA		-215 100	-233 723	-212 965	-306 655	-249 451	-163 312	-24 %
IKO		-129 900	-186 931	-233 778	-273 544	-50 419	-11 644	-91 %
IPS		-149 647	-94 419	-95 409	-104 813	-129 208	-140 173	-6 %
IHO		-97 543	-100 075	-106 842	-101 877	-119 090	-75 674	-22 %
RKBU*			-2 296 907	-2 018 036	-1 934 616	-1 513 986	-1 640 246	-29 %
Gjennomsnittlig ekstern finansiering per UFF, Helsefak		-545 477	-493 527	-455 313	-439 179	-435 529	-352 674	-35 %

*Mangler UFF-tall for RKBU i 2011 og endringstall er derfor fra 2012-2016 for denne enheten

Tabellen over viser inntekt per Undervisnings-, forsknings- og formidlingsstillinger, heretter UFF, på enhetsnivå. UFF årsverk har ved Helsefak økt fra 472 i 2011 til 636 i 2016. I 2011 var gjennomsnittlig inntekt per UFF 545 477 kr. I 2016 var gjennomsnittlig inntekt per UFF 352 674 kr. IPS har økt inntekt per UFF i perioden 2012-2016.

Innledning

Det er i Helsefaks strategi og handlingsplan fremhevet en satsning på høy kvalitet i forskningen gjennom blant annet økt ekstern finansiering. Det er derfor interessant å gjøre årlige vurderinger av innsats og uttelling på området. I 2016 gjorde Helsefak den første kontinuerlig og systematiske registreringer over søknadsaktiviteten. Dette er gjort i LOS – system for «Løpende oversikt over søknadsaktivitet», som er utviklet i samarbeid mellom fakultets- og instituttadministrasjon. I 2015 var datagrunnlaget i hovedsak basert på egenrapportering fra instituttene slik status var pr. 22. februar 2016. Det er derfor noen begrensninger i vurderingen av trender mellom 2015 og 2016.

Under følger en oppsummering av hovedfunn fra fjorårets rapport forskning:

- Helsefak søkte først og fremst forskningsmidler fra Forskningsrådet og Helse Nord RHF i 2015
- Helsefak fikk innvilget 1/3 av sine søknader, flest antall innvilgede var fra Helse Nord RHF
- Det søkes først og fremst om midler til forskerprosjekt, dernest stipend til postdoktor og ph.d.
- Det er stor variasjon i aktivitet og innvilgelsesrate mellom instituttene
- 97 prosjektledere sto bak de 162 kjente søknadsinitiativene fra Helsefak
- På nasjonal arena oppnådde nær 20 % av Helsefaks søknader karakterer som anses som støtteverdig
- På internasjonal arena oppnådde nesten 43 % karakterer som anses som støtteverdig

Resultater fra LOS 2016

Det ble sendt flest søknader til Forskningsrådet og til stiftelser, fond og forbund

Det er registrert 223 søknadsinitiativ ved Helsefak i 2016, av disse var det 6 søknader som ikke ble sendt, 3 til Forskningsrådet, 1 til KG Jebsen, 1 til ERC CoG og 1 til SIU. Det ble derfor sendt 217 søknader fra Helsefak i 2016 iflg LOS. Til sammenligning var det rapportert 162 sendte søknader i 2015. I 79 % av søknadene har Helsefak PI eller WP-leder, i 31 % av søknadene er Helsefak kun samarbeidspartner.

Det sendes i all hovedsak søknader til Forskningsrådet (34,1%), Stiftelser, fond og forbund (22,1%) og til Helse-Nord (RHF-midler) (19,4%). Det sendes også en del søknader til EU (12,9 %) i 2016. I 2016 er «stiftelser, fond og forbund» gått forbi andelsmessig RHF-midler, både i omsøkte og innvilgede prosjekter. Den høye andelen søknader til stiftelser, fond og forbund skyldes at det ble lyst ut midler fra Erna og Olav Aakres stiftelser til kreftens bekjempelse, en utlysning forbeholdt Helsefak og med relativt mange søkere. Disse utgjorde 21 % av alle søknader til stiftelser og forbund som ble sendt. Korrigert for søknader sendt til Aakrestiftelsen sender vi like mange søknader til stiftelser, fond og forbund disse to årene, men fremdeles færre til RHF'ene – 20,7% i 2016 mot 27,8% i 2015. Både med og uten korrigering for Aakre er det en liten økning av søknader sendt til Forskningsrådet og til EU i 2016. Foruten Helse Nord (RHF) sendes det også færre søknader til departement og direktorat.

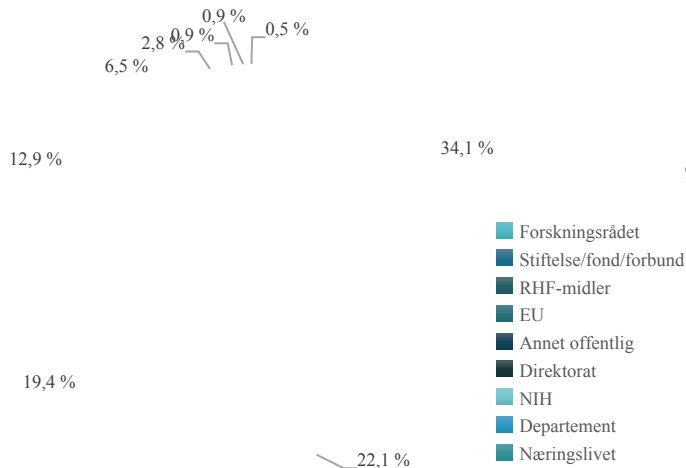
Det er flest innvilgede søknader fra stiftelser, fond og forbund, men Helse Nord er fremdeles den største enkeltaktøren

Korrigerer man for innvilgede prosjekter i Aakrestiftelsen, som alene utgjør 18,2% av alle innvilgede prosjekter blir fordelingen av innvilgede prosjekter i 2016 mer lik den i 2015 (RHF-prosjekter vil da utgjøre 36,4% og midler fra stiftelser mm. utgjør 18,5%). Dersom Aakre holdes utenfor øker andel innvilgede prosjekter fra Forskningsrådet til 15,9% og EU øker til 6,8% fra 2015 til 2016. Den betydelige nedgangen i innvilgede prosjekter fra direktorater forblir derimot forholdsvis uendret avhengig av om Aakretildelingen er inkludert eller ikke.

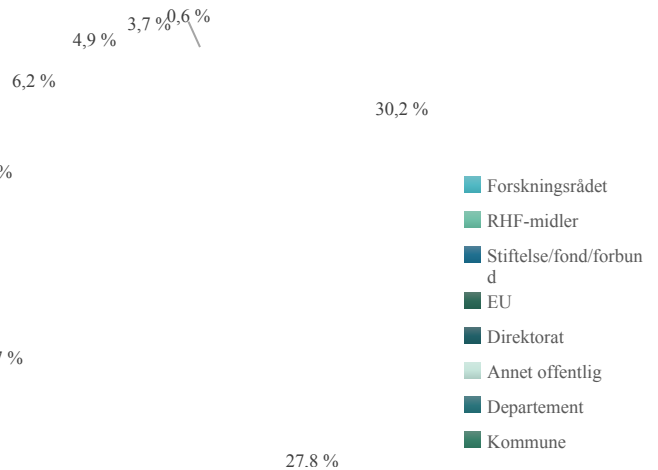
Den enkeltstående kilden Helsefak har flest innvilgelser fra er likevel Helse Nord med 29,6% av alle innvilgede prosjektsøknader. Forskningsrådet, som er den kilden vi sender flest søknader til, utgjorde 13% av alle innvilgede søknader og er den tredje største enkeltaktøren vi får innvilget søknader fra. Innvilgede EU-søknader utgjør 5,6% av alle innvilgede søknader og har dermed lavest andel av innvilgede søknader, av disse er 1,8% innvilget i Horizon 2020-programmet og resten i bilaterale program.

Pr. 1 mai 2017 var det enda 14 prosjekt som ventet på vurdering av søknaden, disse utgjør 4 søknader til H2020, 9 søknader til Forskningsrådet (herunder 7 søknader til Infrastruktur) og 1 søknad til Nasjonalforeningen for folkehelse. Det er fire søknader til ulike kilder som er avvist i 2016. Det er ingen avviste fra Helse Nord, som i 2015 sto for de 9 avviste søknadene. Helse Nord har utformet en sjekkliste for formalia, og dette ser ut til å ha hatt positiv effekt.

Søknadsarenaer 2016

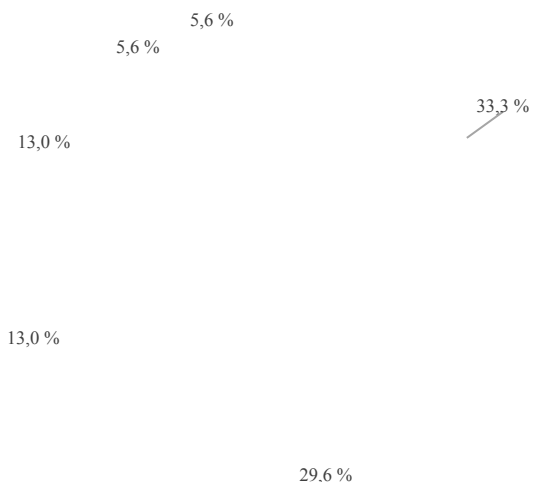

Søknadsarenaer 2015

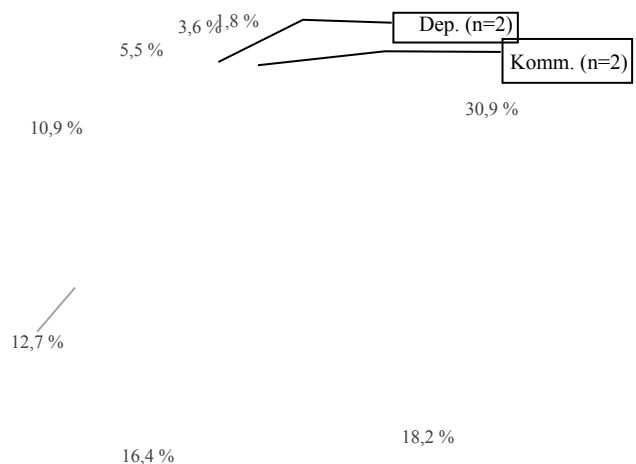

Figur 1 Prosentvis fordeling av hvor Helsefak sendte søknader om ekstern finansiering i 2016 (venstre) og i 2015 (høyre). I 2016 er «stiftelser, fond og forbund» gått forbi RHF-midler. Det skyldes at det var utlysning av midler fra Erna og Olav Aakres stiftelser til kreftens bekjempelse. Korrigert for søknader sendt til Aakrestiftelsen sender vi like mange søknader til stiftelser, fond og forbund disse to årene, men færre til RHF'ene – 20,7% i 2016 mot 27,8% i 2015. Både med og uten korrigering for Aakre er det en liten økning av søknader sendt til Forskningsrådet og til EU i 2016. Den lille økningen ser i all hovedsak ut til å gå ut over søknader som sendes til departement og direktorat.

Innvilgede søknader 2016 – overordnet kilde (n=54)

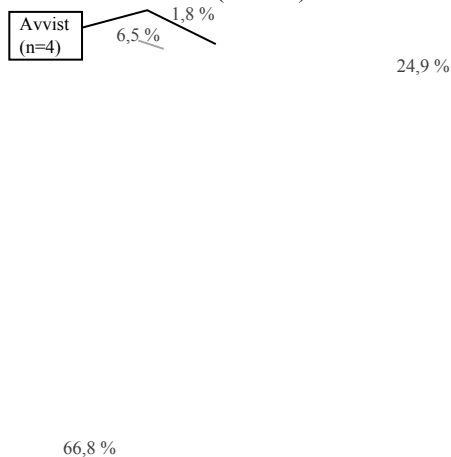

Innvilgede søknader 2015 – overordnet kilde (n=55)

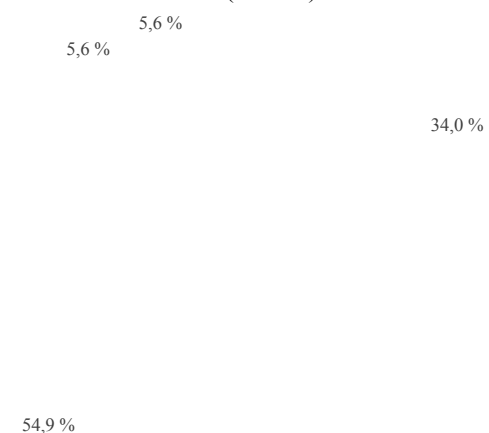

Figur 2 Diagrammet viser hvilke kilder Helsefak har fått innvilget søknader fra, og den prosentvise fordelingen mellom alle innvilgede prosjekter. Innvilgede prosjekter i 2016 er til venstre, innvilgede prosjekter i 2015 til høyre. Den mest vesentlige forskjellen mellom 2015 og 2016 er økningen i innvilgede prosjekter fra stiftelser, fond og forbund. Korrigerer man for innvilgede prosjekter i Aakrestiftelsen (som alene utgjør 18,2% av alle innvilgede prosjekter) ser fordelingen i 2016 mer lik ut som den i 2015 (RHF-prosjekter vil da utgjøre 35,6% og midler fra stiftelser mm. utgjør 17,8%). Korrigert for Aakre går heller ikke innvilgede prosjekter fra Forskningsrådet ned, men øker til 15,9% og EU øker også til 6,8%. Den betydelige nedgangen i innvilgede prosjekter fra direktorater forblir derimot uendret korrigert for Aakre.

Søknadsresultater 2016 (N=217)

Søknadsresultater 2015 (N=162)

Figur 3 Søknadsresultater i 2016 (venstre) og i 2015 (høyre) - Innvilgede, avslag, venter og avvist. I rene tall er det ingen forskjell i antall innvilgede prosjekter disse to årene. Pga. færre innrapporterte prosjekter totalt i 2015 går likevel andel innvilgede prosjekter ned i 2016.

En fjerdedel av søknadene sendes til prioriterte arenaer ihht handlingsplanen

De ble sendt 58 søknader til det som i handlingsplanen er listet som særlig prioriterte søknadsarenaer (EU, SFF, SFI, SFU, FRIPRO og KG Jebsen). Det er i tillegg sendt to søknader til NIH i 2016, som ikke er spesifisert i handlingsplanen som prioritert søknadsarena, men som likevel regnes som en meritterende søknadsarena. Tabellen under viser antall til hvert program og innvilgede prosjekter. FRIPRO og EU som arena i 2016 presenteres mer utførlig i egne kapitler i denne rapporten.

Tabell 5 Prioriterte europeiske søknadsarenaer – Antall søkte og antall innvilgede søknader i 2016

	Koordinator		WP-leder		Samarbeidspartner		Total	
	Søkt	Innvilget	Søkt	Innvilget	Søkt	Innvilget	Søkt	Innvilget
H-2020	3	0	3	0	14	1	19	1
SC1	2 ¹	0	2	0	5	1	9	1
MSCA-IF					6 ²	0	6	0
MSCA-ITN	1	0	1	0	1	0	3	0
FET-Open					1	0	1	0
EU-bi/multilateral	1	1	1	0	6		8	2
JPI	1	1	1	0	3	1	5	2 ³
Eurostars					1	0	1	0
EuroNanoMed2					1	0	1	0
ERA-CVD					1	0	1	0
Total	4	1	4	0	20	2	27	3

¹ Ikke gitt svar på én av søknadene enda

² To søknader har enda ikke fått svar

³ Dette er samme søknad, der en forsker er koordinator og en annen er samarbeidspartner

Tabell 6 Prioriterte nasjonale søknadsarenaer – Antall søkte og antall innvilgede søknader i 2016

	Forskerprosjekt		Unge forskertalent		Senterkoordinator		Total	
	Søkt	Innvilget	Søkt	Innvilget	Søkt	Innvilget	Søkt	Innvilget
Forskingsrådet	20	2	8	2	1	0	29	4
FRIMEDBIO	18	2	8	2			26	4
FRIHUMSAM	2	0					2	0
SFF runde 2					1	0	1	0
KG Jebsen					2	0	2	0
Total	20	2	8	2	3	0	31	4

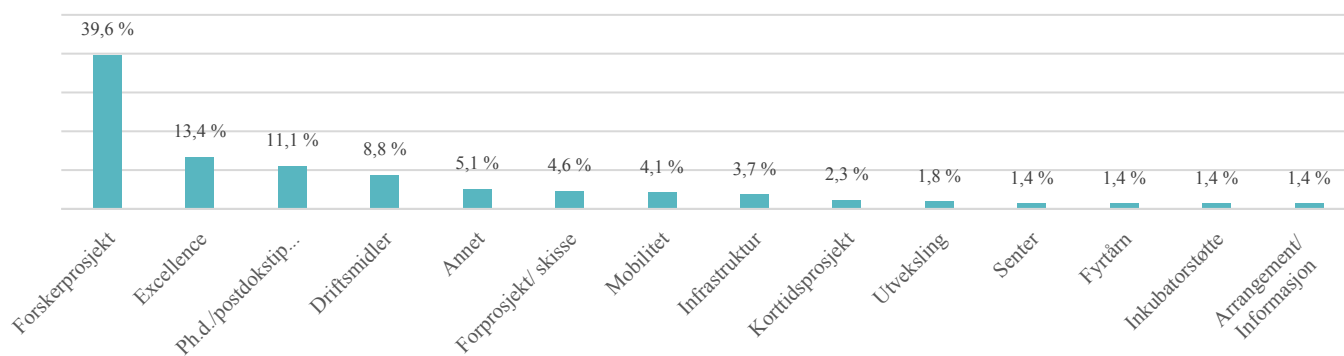
Det sendes fremdeles flest søknader om forskerprosjekt

Det sendes flest søknader om midler til forskerprosjekt, dernest søknader om excellence prosjekt¹, ph.d.- og postdoktorstipend og driftsmidler. En veldig liten andel av søknadene som sendes kan regnes som søknad om midler for mobilitet (over tre mnd. opphold). Det er også relativt få søknader om senterstatus sammenlignet med de andre søknadstypene, men det har heller ikke vært mange slike utlysninger i 2016. Se figur under. Foruten skisse- og forprosjektsøknader vil søknader til helseprogrammene i Forskningsrådet sortere under forskerprosjekt. Forskerprosjektsøknader til helseprogrammene utgjør i 2016 fem søknader hver til Helsevel og Behandling, dette er av totalt 23 forskerprosjektsøknader som ble sendt til Forskningsrådet.

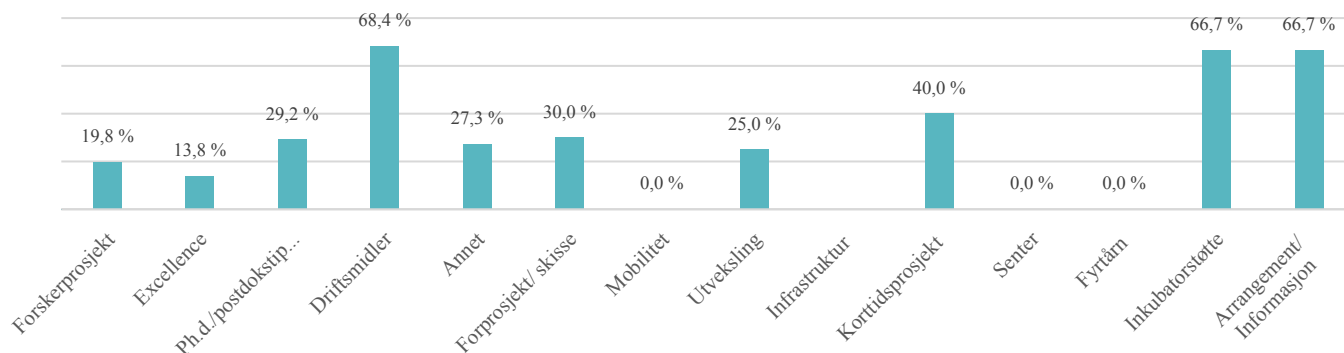
Av innsendte søknader er det en ganske god innvilgelsesprosent for prosjektsøknader under excellent-kategorien med en innvilgelsesprosenten på 13,8 %. Ellers lykkes Helsefak i stor grad med sine søknader om driftsmidler, inkubatorstøtte og arrangement med en innvilgelsesprosent på nærmere 70%. Det er også relativt god uttelling i flere andre søknadstyper. For søknader om mobilitet og senter er det dessverre ingen innvilgede. Det er heller ingen innvilgede forskerprosjekt i helseprogrammene i Forskningsrådet og foruten dem er det kun ett innvilget forskerprosjekt der vi er samarbeidspartner, men for denne søknaden er programmet ukjent. Infrastruktursøknadene til Forskningsrådet venter ennå på evaluering (n=7) og det vil også være en liten feilkilde at ventende søknader telles som avslag, dette gjelder forskningsprosjekt (n=4), mobilitet (n=2), ph.d.- og postdoktorstipend (n=1) for alle søknadsarenaene under ett.

Se figurer under.

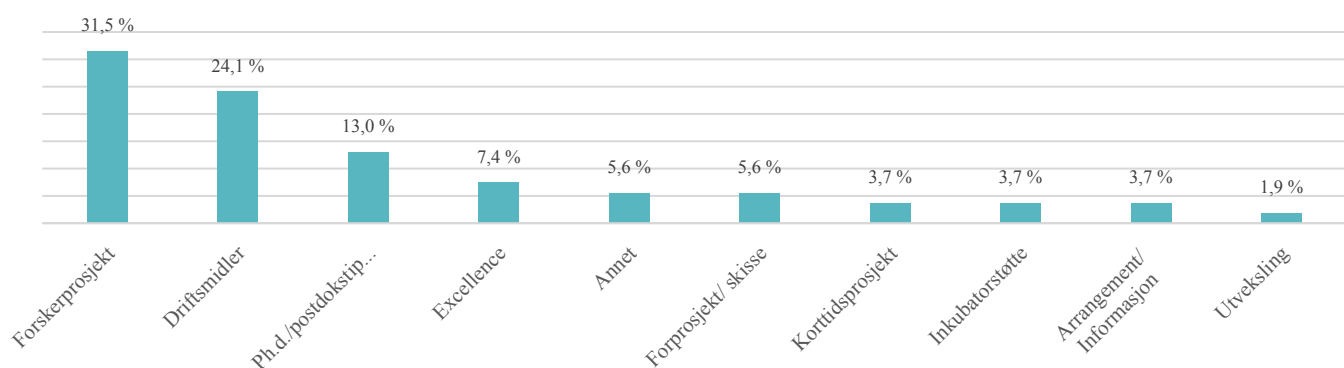
¹ Under forskerprosjekt sorterer blant annet søknader til EU, foruten MSCA-søknader og ERC. MSCA sorteres under mobilitet, men kunne også vært lagt til excellence-søknader. Under excellence har vi valgt å sortere nasjonale og europeiske program som har eksellent forskning som overordnet kriterium, nemlig FRIPRO og ERC. I 2017 utgjør dette kun søknader til FRIPRO.

Figur 4 Det sendes flest søknader om midler til forskerprosjekt, dernest søknader om meritterende prosjekt (FRIPRO), ph.d. og postdoktorstipend og driftsmidler. En veldig liten andel av søknadene som sendes kan regnes som søknad om midler for mobilitet (over tre mnd. opphold) og det er også få søknader om senterstatus.

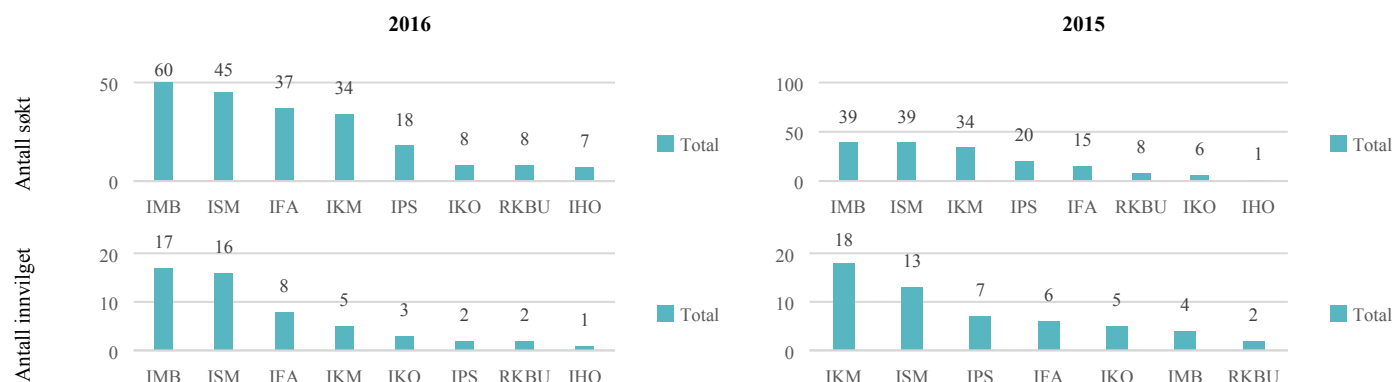
Figur 5 Av innsendte søknader til disse overordnede prosjektkategoriene er en ganske god innvilgelsesprosent for meritterende prosjektsøknader, av alle innsendte søknader til meritterende kilder er innvilgelsesprosenten på 13,8 %. Ellers lykkes Helsefak i stor grad med sine søknader om driftsmidler, inkubatorstøtte og arrangement. Det er også relativt god uttelling i flere andre søknadstyper. For søknader om mobilitet og senter er det dessverre ingen innvilgede. Infrastruktursøknadene venter enda på evaluering.

Figur 6 Av totalt antall innvilgede prosjekter er det flest innvilgede forskerprosjekt, dernest driftsmidler, phd.- og postdoktorstipend og meritterende prosjekt.

Det er til dels store endringer i søknadsaktiviteten og suksess mellom instituttene

Den mest tydelige endringen fra 2015 til 2016 er at IFA har klatret opp fra 5. plass til en 3. plass ifht mest sendte søknader, med en økning fra 15 til 37 sendte søknader. IFA har 8 innvilgede søknader mot 6 i 2015. IMB øker sine antall sendte og innvilgede søknader, dette skyldes bl.a. 7 flere innvilgede prosjekter fra Helse Nord RHF og 5 flere innvilgede fra stiftelser mm., primært Aakrestiftelsen. Det er også en markant nedgang i antall innvilgede søknader ved IKM som sender like mange søknader begge årene, men går fra flest innvilgede søknader i 2015 (n=18) til kun 5 innvilgede søknader og bak både IMB, ISM og IFA med hhv 17, 16 og 8 innvilgede søknader. Det kan virke som om grunnen til nedgang ved IKM er at de i 2016 har sendt 13 søknader til Forskningsrådet, uten å få noen innvilget, og kun 5 søknader til Helse Nord RHF, der de har fått 3 søknader innvilget. I 2015 var disse tallene så og si motsatt – IKM sendte da 15 søknader til Helse Nord RHF og fikk innvilget 10 av de søknadene, og sendte 6 søknader til Forskningsrådet der ett ble innvilget. Se figur og tabell under.

Figur 7 Antall søkt og innvilget pr. institutt i 2016 (til venstre) og i 2015 (til høyre). Den mest tydelige endringen er at IFA har klatret opp fra 5. plass ifht mest sendte søknader til 3. plass, med en økning fra 15 til 37 sendte søknader. IFA har 8 innvilgede søknader mot 6 i 2015. Det er også en markant nedgang i antall innvilgede søknader ved IKM som sender like mange søknader begge årene, men går fra flest innvilgede søknader i 2015 (n=18) til kun 5 innvilgede søknader og bak både IMB, ISM og IFA med hhv 17, 16 og 8 innvilgede søknader. IMB øker både sendte og innvilgede søknader ifra 2015 til 2016. IHO har ingen innvilgede søknader i 2015 og vises derfor ikke i grafen 2015.

Tabell 7 Søkt og innvilgede søknader pr. institutt og søknadsarena i 2016 og i 2015. Andel søknader der Helsefak er PI, og antall søkere pr institutt

Institutt og kilde	2016				2015			
	Søkt		Innvilget		Søkt		Innvilget	
	n	%	n	%	n	%	n	%
IMB	60	27,6 %	17	28,3 %	51	85,0 %	29	13
Forskningsrådet	18	8,3 %	2	11,1 %	14	77,8 %	15	9,3 %
Stiftelse/fond/forbund	18	8,3 %	7	38,9 %	18	100 %	10	6,2 %
RHF-midler	17	7,8 %	8	47,1 %	17	100 %	11	6,8 %
EU	7	3,2 %	0	0 %	2	28,6 %	2	1,2 %
Annet offentlig	-	-	-	-	-	-	1	0,6 %
ISM	45	20,7 %	16	35,6 %	38	84,4 %	21	13
Forskningsrådet	14	6,5 %	1	7,1 %	14	100 %	15	9,3 %
Stiftelse/fond/forbund	11	5,1 %	7	63,6 %	9	81,8 %	2	1,2 %
RHF-midler	5	2,3 %	2	40 %	5	100 %	6	3,7 %
EU	3	1,4 %	0	0 %	1	33,3 %	4	2,5 %
Annet offentlig	6	2,8 %	3	50 %	5	83,3 %	3	1,9 %
Direktorat	4	1,8 %	3	75 %	2	50 %	4	2,5 %
Departement	2	0,9 %	0	0 %	1	50 %	4	2,5 %
Kommune	-	-	-	-	-	-	1	0,6 %
IFA	37	17,1 %	8	21,6 %	19	51,4 %	17	5
Forskningsrådet	8	3,7 %	1	12,5 %	5	62,5 %	15	9,3 %
Stiftelse/fond/forbund	9	4,1 %	2	22,2 %	7	77,8 %	4	2,5 %
RHF-midler	4	1,8 %	1	25 %	3	75 %	2	1,2 %
EU	11	5,1 %	3	27,3 %	2	18,2 %	6	3,7 %
NIH	1	0,5 %	0	0 %	0	0 %	2	1,2 %
Næringslivet	1	0,5 %	0	0 %	0	0 %	-	-
Annet offentlig	3	1,4 %	1	33,3 %	2	66,7 %	-	-
Direktorat	-	-	-	-	-	-	1	0,6 %
IKM	34	15,7 %	5	14,7 %	29	85,3 %	17	4
Forskningsrådet	13	6,0 %	0	0 %	11	84,6 %	17	4
Stiftelse/fond/forbund	9	4,1 %	2	22,2 %	9	100 %	4	23,5 %
RHF-midler	5	2,3 %	3	60 %	5	100 %	34	21,0 %
EU	5	2,3 %	0	0 %	3	60 %	18	52,9 %
NIH	1	0,5 %	0	0 %	0	0 %	6	3,7 %
Annet offentlig	1	0,5 %	0	0 %	1	100 %	15	9,3 %
Departement	-	-	-	-	-	-	4	2,5 %
IPS	18	8,3 %	2	11,1 %	17	94,4 %	10	2
Forskningsrådet	8	3,7 %	1	12,5 %	8	100 %	20	12,3 %
RHF-midler	9	4,1 %	1	11,1 %	9	100 %	7	4,3 %
EU	1	0,5 %	0	0 %	1	100 %	6	3,7 %
Stiftelse/fond/forbund	-	-	-	-	-	-	3	1,9 %
IKO	8	3,7 %	3	37,5 %	7	87,5 %	4	2
Forskningsrådet	1	0,5 %	0	0 %	0	0 %	4	2,5 %
RHF-midler	1	0,5 %	0	0 %	1	100 %	6	3,7 %
Annet offentlig	4	1,8 %	3	75 %	4	100 %	1	0,6 %
Direktorat	2	0,9 %	0	0 %	2	100 %	-	-
RKBU	8	3,7 %	2	25,0 %	3	37,5 %	5	2
Forskningsrådet	6	2,8 %	2	33,3 %	2	33,3 %	8	4,9 %
Stiftelse/fond/forbund	1	0,5 %	0	0 %	1	100 %	1	0,6 %
EU	1	0,5 %	0	0 %	0	0 %	3	1,9 %
Departement	-	-	-	-	-	-	1	0,6 %
Direktorat	-	-	-	-	-	-	1	0,6 %
IHO	7	3,2 %	1	14,3 %	7	100 %	3	1
Forskningsrådet	6	2,8 %	0	0 %	6	100 %	1	0,6 %
RHF-midler	1	0,5 %	1	100 %	1	100 %	-	-
Total	217	100 %	54	24,9 %	171	78,8 %	106	42
								39,6 %
							162	100 %
							55	34 %

106 personer står bak de 217 sendte søknadene i 2016, 58 av dem produsert 75 % av alle søknadene

Av alle sendte søknader er det for hele fakultetet nesten 79 % der oppgitt søker er PI, koordinator eller WP-leder. IFA og RKBK skiller seg ut ved å være hovedansvarlig søker i hhv 51,4 % og 37,5 % av alle søknadene de sender. For IFA sin del skyldes dette i all vesentlighet at de relativt til andre institutt sender ganske mange EU-søknader, mens de samtidig har vært hovedansvarlig på kun 2 av 11 EU-søknader. IMB og ISM er også relativt sjelden hovedansvarlig på EU-søknader de sender, med hhv 28,6 % og 33,3 % sendte EU-søknader som koordinator eller WP-leder. Men, siden de relativt til andre institutt ikke sender så mange EU-søknader slår dette ikke ut overordnet på instituttnivå på samme måte som for IFA.

106 forskjellige personer står for de 217 innsendte søknadene. Halvparten av disse, 53 personer har vært med på én innsendt søknad i 2016, 25 personer har vært med på to innsendte søknader, 13 personer har vært med på 3 søknader, 8 personer har vært med på 4 søknader, to har vært med på 5 søknader, tre har vært med på 6 søknader, en har vært med på 7, og en har vært med på 8 sendte søknader. Største antall innvilgede prosjekter per person er 3, og det er to personer som får så mange prosjekter innvilget. Det er 8 personer som får innvilget 2 prosjekter og dermed 32 som får innvilget ett prosjekt. Det er her ikke skilt på om vedkommende er hovedansvarlig eller samarbeidspartner på søknaden. ISM er det instituttet der flest unike søkere oppnår suksess med søknaden sin, hele 61,9 % av de som sender en søknad får innvilget en eller flere. Ved IMB er det rett under halvparten av unike søkere som får innvilget en eller flere søknader. IFA har 29,4 % suksessrate for sine unike søkere, mens IKM har 23,5 %. Ved IPS oppnår bare 20 % av de unike søkerne innvilget søknad, Ved IKO, RKBK og IHO er det hhv. 50 %, 40 % og 33,3 %.

Diskusjon av resultater fra LOS 2016

Det er i Helsefaks strategi og handlingsplan fremhevet en satsning på høy kvalitet i forskningen gjennom blant annet økt ekstern finansiering. Det er i 2016 registrert i LOS – system for «Løpende oversikt over søknadsaktivitet», 217 innsendte søknader av 106 unike forskere, hvorav 58 av dem står for 75 % av alle søknadene.

Vi sender flest søknader til hhv Forskningsrådet, til stiftelser, fond og forbund og til Helse Nord. Vi har høyest innvilgelsesrate i de sistnevnte. Av søknadene vi sender til Forskningsrådet har vi størst innvilgelsesrate for excellent-prosjektene, det vil si FRIPRO-arenaen. Helsefak har betydelig lavere innsats og uttelling i helseprogrammene i Forskningsrådet. Det sendes også veldig få søknader som kan klassifiseres som mobilitetsstipend, av de som sendes er det ingen som er søknad om utgående mobilitet.

At nærmere en fjerdedel av alle søknadene vi sender er til prioriterte arenaer iflg handlingsplanen tyder på at dette budskapet er godt implementert i organisasjonen, særlig tatt i betraktning at flere av disse er senter søknader. Men, for å oppnå videre målsetninger i handlingsplanen om økt ekstern finansiering generelt vil det sannsynligvis være nødvendig å øke fokus på å sende gode søknader til øvrige arenaer, så som helseprogrammene i Forskningsrådet og til mobilitetsprogrammer. Med en relativt tung konkurranse i excellence-arenaen til både Forskningsrådet og H2020 vil man sannsynligvis ikke kunne øke inntekten med å alene få gode resultater der.

Det er en del svingninger i aktivitet og innvilgelsesrate ved instituttene, men med kun en tidligere måling å sammenligne med er det vanskelig å konkludere med om dette er en trend eller naturlig variasjon. Den tydeligste endringen er likevel at IFA har sendt betydelig flere søknader enn tidligere. Tiltak ved IFA er beskrevet både i kapittel om FRIPRO og om oppfølging av styringssignaler ved instituttene, og vil ikke bli gjentatt her. Det vil bli særdeles interessant å se om grepene som er gjort ved IFA vil fortsette å vise seg i aktivitet og uttelling.

Oppsummert hovedfunn for søknadsaktivitet i 2016 (LOS)

- Det ble sendt flest søknader til Forskningsrådet og til stiftelser, fond og forbund
- Det er flest innvilgede søknader fra stiftelser, fond og forbund, men Helse Nord er fremdeles den største enkeltaktøren
- En fjerdedel av søknadene sendes til prioriterte arenaer ihht. handlingsplanen
- Det sendes fremdeles flest søknader om forskerprosjekt, relativt få av disse er til Helseprogrammene i Forskningsrådet
- Det er til dels store endringer i søknadsaktiviteten og suksess mellom instituttene fra 2015 til 2016
- 106 personer står bak de 217 sendte søknadene i 2016, 58 av dem produsert 75 % av alle søknadene

EU-søknader og resultater i 2016

Søknadsaktivitet

Totalt deltok Helsefak i 2016 på internasjonale konkurransearenaer med 29 innleverte søknader om finansiering. I dette tallet er det inkludert flere søknader til EU med evaluering og ferdigbehandling i 2017. Aktivitetsnivået på internasjonale søknader (hovedsakelig EU og EU-støttede bilaterale programmer) har økt. Sistnevnte kan illustreres ved at opptjente «EU-poeng» beregnet av UiT for fordeling av strategiske Post doc stillinger for 2016 økte sterkt fra året før (26 mot 15). Prognosene for 2017 tilsier ytterligere økt søknadsaktivitet og økte «EU-poeng».

Helsefak hadde størst aktivitet rettet mot Societal Challenges (SC)1- Health. Det var også betydelig søknadsaktivitet inn mot MSCA, både Individual Fellowship (IF) og Innovative Training Network (ITN). Dessverre var ingen i kategorien IF søkt som utgående der Helsefaks kandidat reiser til utlandet, kun innkommende der Helsefak vil være vertskap.

Helsefak hadde altså en eller flere søknader til de fleste programmene i H2020 og til flere av de bilaterale programmene.

Resultater internasjonale søknader

Av våre 11 søknader til SC1- Health, derav to koordinert av Helsefak, ble en søknad innvilget med WP-lederrolle ved Helsefak, to er kvalifisert til steg 2 (under evaluering), og åtte er avslått.

Fem søknader gikk til MSCA-IF med Helsefak som vertskap for innkommende Post docs. Alle ble til slutt avslått etter at en av søknadene hadde stått på venteliste. I tillegg er Helsefak tildelt rolle som *secondment*-vert i en innvilget søknad.

Helsefak deltok på tre søknader om MSCA-ITN, hvorav to av søknadene fikk høye score men ble avslått. En av disse har blitt «resubmitted» i januar 2017 og er nå på 4. forsøk endelig innvilget.

To søknader til hhv. LEIT og FET-Open ble avslått, sistnevnte med høy score.

Helsefak deltok på fire søknader til den bilaterale plattformen JPI, og en av disse ble innvilget med vår forsker som koordinator.

Til andre bilaterale kilder administrert under EU hadde Helsefak tre søknader (ERA-NET og Eurostars), alle ble avslått.

På den internasjonale arenaen markerer forskningsmiljøene innenfor antibiotika-resistens seg sterkt og er bl.a. sentrale i to av de innvilgede søknadene som begge har betydelig omfang for Helsefak med finansiering fra SC1-Health (WP-leder) og fra JPI-AMR (koordinator). Til sammen utgjør disse to prosjektene alene ca 15 mill kr til Helsefak med økonomisk virkning f.o.m. regnskapsåret 2017.

Innledning

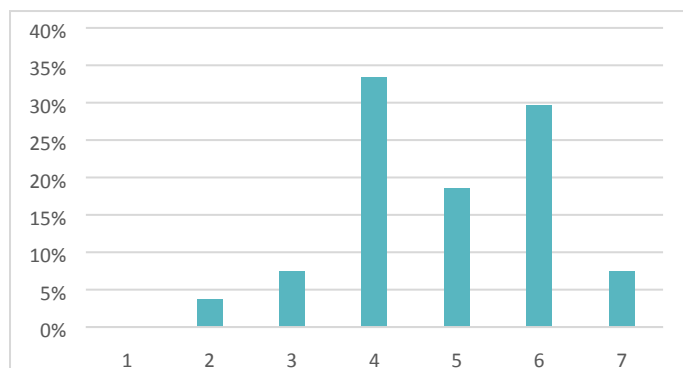
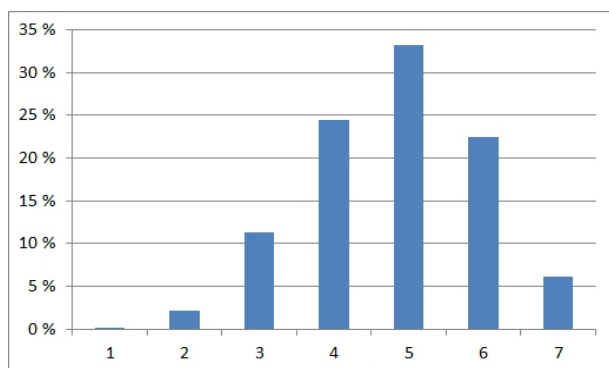
Fri prosjektstøtte (FRIPRO) er ifølge Forskningsrådet.no en åpen, nasjonal konkurransearena for midler til forskning innenfor alle fagområder. FRIPRO skal fremme vitenskapelig kvalitet i internasjonal forskningsfront, dristig og nyskapende forskning og karriere for unge forskertalenter. FRIPRO er delt i tre hovedfagområder, FRIMEDBIO, FRINATEK og FRIHUMSAM og har følgende søknadstyper:

1. **Toppforsk** skal gi gode forskningsmiljøer mulighet til å utvikler seg til internasjonalt ledende innenfor sitt fagfelt. Toppforsk er et fellesløft mellom universitetene og Forskningsrådet og lyses ut i 2015 og 2017.
2. **Forskerprosjekt** er prosjekter som skal ledes av etablerte forskere som har erfaring godt utover en postdoktorperiode. Lyses ut årlig.
3. **Unge forskertalenter** er for unge forskere som er på et tidlig stadium i karrieren og som har vist evne til å utføre forskning av høy vitenskapelig kvalitet. Lyses ut årlig.
4. **Mobilitetsstipend** er et treårig stipend som skal bidra til å fremme mobilitet og karriereutvikling blant yngre forskere. To år skal tilbringes ved utenlandsk institusjon og det 3. året i Norge. Lyses ut årlig
5. **Arrangementsstøtte** er støtte til større internasjonale forskerkonferanser som arrangeres jevnlig og som går på omgang mellom ulike land. Lyses ut årlig
6. **Utenlandsstipend** er for stipendiater med finansiering gjennom FRIPRO og for prosjektledere av Unge forskertalent-prosjekt.
7. **Prosjektetableringsstøtte** er støtte til forbedring av ERC-søknader som kom til trinn II, men ikke ble innvilget.

Helsefak har siden 2013 samlet inn data fra evalueringene på innsendte FRIPRO-søknader. For hele perioden 2013-tildelinger til 2017-tildelinger (dvs. år for prosjektoppstart) har vi kjennskap til 123 søknader sendt inn fra Helsefak. Av disse er 86 søknader om forskerprosjekt, 32 søknader om Ung forskertalent, 3 søknader om personlig postdoktorstipend, 1 søknad om mobilitetsstipend og 1 søknad om Toppforsk.

FRIPRO 2017-tildelingen

Helsefak søker først og fremst til FRIMEDBIO og tall fra Forskningsrådet for 2017-tildelingen i FRIMEDBIO viser at prosjektene som har fått finansiering har budsjetter på mellom tre og ti millioner kroner. Det var sendt inn 350 Forskerprosjekt hvorav 29 (8%) ble innvilget og 129 Unge forskertalentprosjekt hvorav 18 (14%) ble innvilget. Det var også sendt inn 23 mobilitetsstipend hvorav 6 (26%) ble innvilget. Ekspertpanelene (13 stk) rangerte alle søknader med karakter 6 og 7, og i praksis var det kun disse prosjektene som var aktuell for bevilgning. I den endelige utvelgelsen av prosjekter til finansiering vektla komiteen ekspertpanelenes rangering av søknadene, og *særlig vurderingene som ble gitt på vitenskapelig kvalitet, dristighet og faglig fornyelse*. For Unge forskertalentprosjekt ble også intervjuene lagt til grunn for utvelgelse, der de særlig så etter Principal Managers (PM's) faglige selvstendighet, modenhet og potensiale som forskningsleder. (kilde: forskningsrådet.no). Helsefak hadde fem unge talenter til intervju, hvorav to ble innvilget. To forskerprosjekter ble også innvilget. Figuren under viser den nasjonale fordelingen av overordnet karakter i 2017 (alle FRIMEDBIO) og fordeling av overordnet karakter for Helsefak i 2017 (kun F- og UFT-prosjekt). Helsefak har en noe større andel firere, men også seksere enn landsgjennomsnittet.

Figur 8 Den nasjonale karakterfordelingen av 502 søknader til FRIMEDBIO 2017 til *venstre* og fordelingen av overordnet karakter for 27 søknader om F- og UFT-prosjekt ved Helsefak i 2017 til *høyre*. Totalt på nasjonalt nivå fikk 29 prosent av søknadene om forskerprosjekt, unge forskertalenter og mobilitetsstipend karakteren 6 eller 7. Av disse kunne om lag 37 prosent finansieres gjennom FRIMEDBIOs budsjett. Grafen er hentet fra forskningsrådet.no. Ved Helsefak fikk 10 (37%) karakteren 6 eller 7, og av disse ble 4 (40%) finansiert.

Hvordan har utviklingen vært siden første måling i 2013

For å oppsummere status ved utgangen av 2016, har vi gjort en statistisk oppsummering og sammenligning av søknader om forskerprosjekt (F-prosjekt) og unge forskertalenter (UFT-prosjekt), de to søknadstypene vi har mest av ved Helsefak. UFT-prosjekt ble første gang tildelt i 2014-tildelingen, en del analyser utelater derfor tall fra 2013-tildelingen. Det er også gjort en kvalitativ analyse av evalueringsrapportene fra 2017-tildelingen. Dette er blitt sammenfattet til en sjekkliste for søknader som er presentert på intranett for ansatte ved Helsefak – [Guide to your FRIPRO-application](#) (siden krever innlogging). Sammenfatningen av evalueringene finnes også som et dokument, se vedlegg.

Innvilgelsesprosent

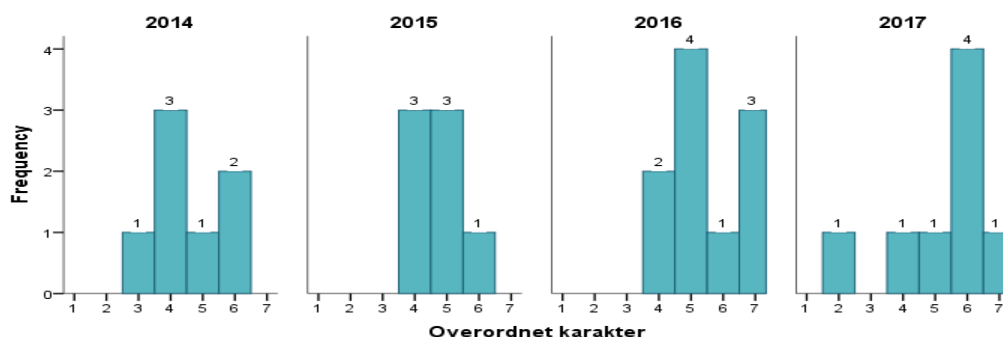
UFT-prosjekt har i denne perioden hatt en betydelig høyere innvilgelsesprosent sammenlignet med F-prosjekt. Søknadene kan enten bli innvilget i hovedtildelingen eller i fellesløft, hvorav den siste formen for tildeling er et spleiselag mellom Forskningsrådet og søkerinstitusjon. For hele perioden er det i hovedtildelingen to innvilgede F-prosjekt, begge i 2017, og fem UFT-prosjekt, tre i 2016 og to i 2017. I fellesløftetildelingene er det innvilget ett UFT-prosjekt i 2014 og ett toppforskprosjekt i 2016. Innvilgelsesraten totalt i perioden 2014-17 for UFT er høyere enn landsgjennomsnittet som er oppgitt i 2017 (18,75 % vs 14 %). Innvilgelsesraten for F-prosjekt totalt er betydelig lavere enn for landsgjennomsnittet oppgitt i 2017 (2,3 % vs 8 %).

Tabell 8 Innvilgelsesrate ved Helsefak i perioden 2013-2017

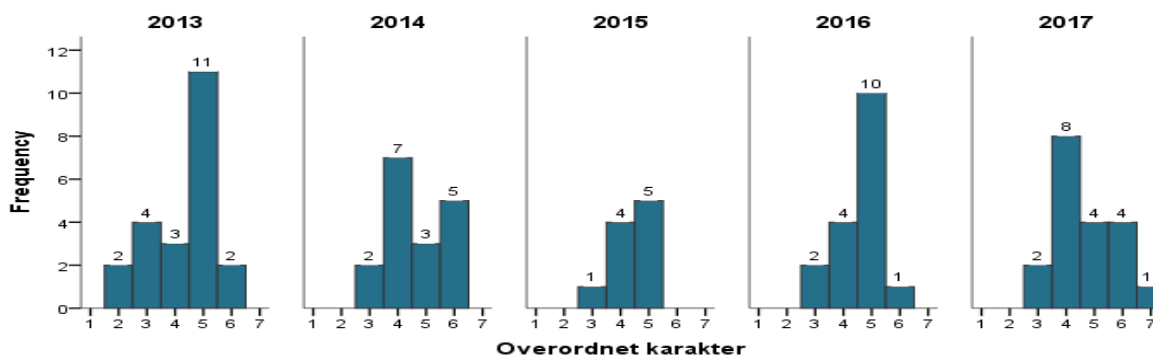
Søknadstype	Frekvens	Prosent
F-prosjekt	2 av 86	2,3 %
UFT-prosjekt	6 av 32	18,75 %
Toppforsk	1 av 1	100 %
Mobilitet/personlig postdoktor (1/3)	0 av 4	0 %

Overordnet karakterer

Gjennomsnittlig overordnet karakter i hele perioden under ett er noe høyere for UFT-prosjekt, 5,06 (SD=1,22), enn for F-prosjekt 4,53 (SD=1,01). Vi har fått flere prosjekt med overordnet karakter 6 og 7 i kategorien UFT i 2016 og 2017-tildelingen. Fra ikke å ha hatt noen karakter 7 i UFT-prosjekt i 2014 og 2015 får hele 4 av 18 overordnet karakter 7 i 2016/17 sett under ett. I 2017 får også 5 av 8 overordnet karakter 6 og bedre på UFT-prosjekt. Samme trend ser vi ikke for F-prosjekt, men fra en nedgang i antall med karakter 6 i 2015 og 2016, ser vi nå at F-prosjekt er tilbake på tilsvarende andel som i 2014.

Figur 9 Distribusjon av overordnet karakter for UFT-prosjekt for 2014-2017

Figur 10 Distribusjon av overordnet karakter for F-prosjekt for 2013-2017

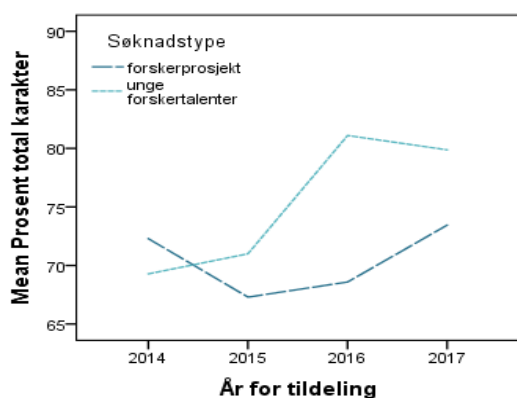
Er vi bedre på søknadstypen Unge forskertalent?

Trenden til innvilgelsesrate og distribusjon av overordnet karakter gjør det relevant å stille seg spørsmålet om det er en reel forskjell på hvor godt vi gjør det på de to søknadstypene. I tilfelle det er en reel forskjell blir det viktig å spørre seg hva årsaken kan være, og hvilke tiltak man eventuelt kan vurdere.

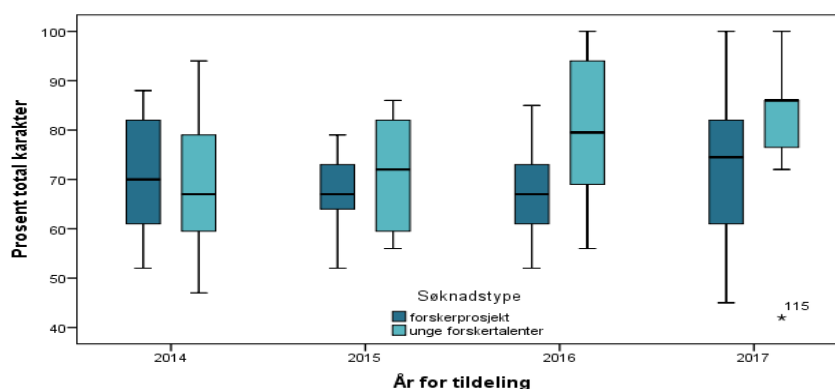
Totalskåre

F- og UFT-prosjekt har noe ulike vurderingskriterier og for å kunne sammenligne de to søknadstypene der vi også inkluderer karaktergivning for PM (Principal manager) og prosjektgruppen har vi derfor laget en totalskåre for delkarakterene samlet. Totalskåren er oppgitt i prosent, der 100 % tilsvarer full uttelling på alle delkarakterene (dvs. karakter 7 og A). Det er ikke laget totalskåre for 2013-tildelingen siden det ikke var en kategori for UFT-prosjekt det året.

Linjediagrammet under viser at gjennomsnittlig totalskåre for F-prosjekt har vært nedadgående i 2015 og 2016, men at dette har snudd seg i den siste tildelingen. For UFT-prosjekt er gjennomsnittlig totalskåre økende, og denne søknadstypen ser ut til å ligge i snitt noe høyere på uttelling enn F-prosjektene. Boksplottet viser fordelingen av totalskåren for begge søknadstypene. Boksene markerer høyeste og laveste totalskåre for 50 % av karakterene, linjen inni boksen markerer median skåre og «værhårene» viser høyeste og laveste skåre som fremdeles anses som innenfor normalt. Kun én skåre anses som unormal (markert med en stjerne og id 115). Boksplottet viser at over årene øker median skåre for UFT-prosjektene noe mer enn hva den gjør for F-prosjektene. I 2016 og 2017 er også laveste tildelte skåre innenfor 50% av karakterene høyere enn for F-prosjektene. Dette tyder på at Helsefak gjør det bedre på søknadstypen UFT også når vi ser på total karaktergivning, selv om forskjellene ikke er statistisk signifikant.

Figur 11 Linjediagrammet viser utvikling i totalskåre, en prosent oppnåelse av totalt mulig skår for alle karakterene slått sammen.

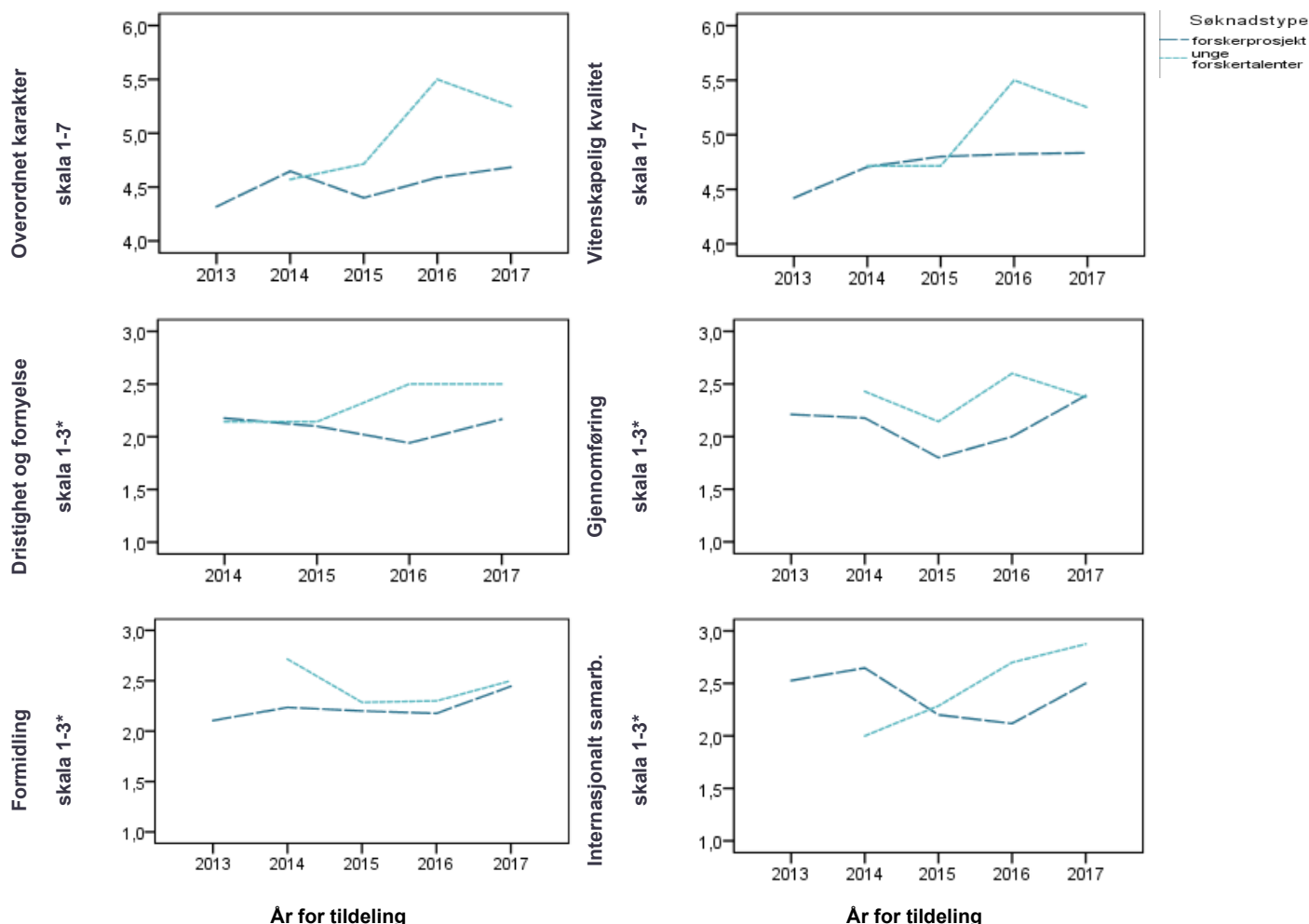
Figur 12 Boksplottet viser median skåre, rangen for 50% av skårene og laveste og høyeste skåre som anses innenfor normal karaktergivning. Stjernen med id 115 markerer en karakterskår som er ansett som utenfor normalt område for karakterskårene generelt.

Delkarakterene

Pga veldig små grupper er det ikke gjort noen signifikantesting av forskjell mellom UFT- og F-prosjekt på delkarakteren fra år til år. Vi har likevel laget linjediagram for gjennomsnittskarakterene for å se på tendensene over tid. F-prosjekt ser ut til å ha en forholdsvis jevn kurve over perioden. Og mens UFT-prosjekt i stor grad følger flere av karakterene til F-prosjekt i 2014 og 2015 gjør øker de flere karakterer i 2016, og forblir noe høyere også i 2017. Dette gjelder spesielt for karakterene som Forskningsrådet i 2017 har sagt de vektla tyngst utover overordnet karakter; 'vitenskapelig kvalitet' og 'dristighet og faglig fornyelse'.

For delkarakterene totalt for 2014-2017 ser det ut til at den største forskjellen mellom UFT- og F-prosjekt er i karakteren 'dristighet og fornyelse' og 'gjennomføring'. Den 'overordnede' karakteren og karakterene for 'vitenskapelig kvalitet' og 'formidling' er også noe høyere for UFT-prosjekt, men er ikke signifikant (hhv. $p=0,052$, $0,17$ og $0,13$). Delkarakterene for PM og prosjektgruppe er ikke sammenlignet da disse har ulike karakterskala for de to søknadstypene.

Linjediagrammene under sammenligner de to prosjekttypene på delkarakterene pr. år fra 2013-tildelingen til 2017-tildelingen. Med liten n er det vanskelig å trekke en tydelig konklusjon med støtte fra statistikken. Likevel kan man si at det er en tendens de to siste tildelingsårene, 2016 og 2017, til at vi har bedre uttelling på UFT- enn innen F-prosjektsøknader.

*Skala fra A-C, der A er beste karakter. For å regne gjennomsnitt er bokstavkarakteren omgjort til: A=3, B=2, C=1

Figur 13 Figuren viser gjennomsnittlig karakterer i perioden 2013-2017 for søknadstypene F-prosjekt og UFT-prosjekt

Ekstern erfaring hos PM

Av innvilgede UFT- og F-prosjekter i 2014 og 2017 er det ett prosjekt med PM som har dr.grad fra UiT, og fire med PM som har dr. fra en annen institusjon. Det er i denne perioden sendt totalt 24 søknader av PM med dr.grad fra UiT (18 F-prosjekt, 6 UFT-prosjekt) og 28 søknader av PM med dr.grad fra annen institusjon (19 F-prosjekt, 9 UFT-prosjekt). Innvilgelsesraten totalt for disse to årene er dermed 9,6%, mens innvilgelsesprosenten blant de med dr.grad fra UiT er 4,2% og blant de med ekstern dr.grad 14,3%. For F-prosjekt i samme periode er tildelingsprosenten blant PM med intern dr. grad 5,6 %, og blant PM med ekstern dr.grad 5,3 %. For UFT prosjekt er i denne perioden tildelingsprosenten 0 blant de med dr.grad fra UiT og 33,3 % blant de med ekstern dr.grad.

Ut fra at det er så mange eksternt rekrutterte som har fått innvilget prosjekter i den perioden vi har monitorert evalueringene har vi regnet en differanse mellom karakterene for de med og uten dr.grad fra UiT for 2014- og 2017-tildelingen. For F-prosjekt er differansen stort sett et kvart poeng, i favør av de med dr.grad fra annen institusjon. For UFT-prosjekt er differansen for flere karakterer et halvt til $\frac{3}{4}$ poeng høyere i favør av de med ekstern dr.grad (gjelder 5 av 8 karakterer).

Differansen i tildelingsprosent og karakter for de med og uten dr.grad fra UiT tyder dermed på en viss effekten av å ha ekstern dr.grad for søkere til UFT-prosjekt. Hvorvidt den observerte effekten skyldes dr. grad fra ekstern institusjon i seg selv, eller andre forhold som henger sammen med denne vites ikke. Det kan tenkes at mobilitet og selvstendighet er viktige faktorer for å forklare sammenhengen, i tillegg til forskningskvalitet (se diskusjonen nedenfor).

Kan forskjellen mellom våre UFT- og F-søkere lære oss noe om hva som skal til for å lykkes i FRIPRO?

Unge forskertalenter ble introdusert som egen søknadskategori i 2014. Selv om det er stort overlapp i vurderingskriteriene er det noen forskjeller, kanskje særlig i delkarakteren 'vitenskapelig kvalitet'. Til tross for dette tror vi det kan være noe å lære av å sammenligne søkere innen disse to kategoriene.

I 2014 rekrutterte fakultetet unge forskerkandidater internasjonalt gjennom et samarbeid med NCMM ved UiO og Helse Nord. To ble tildelt miljøstøttestipend, i tillegg til at også partner til en av disse ble rekruttert til et av de interne miljøstøtteprosjektene. Alle disse tre er innvilget UFT-prosjekt i ettertid. Samtidig med fakultetets rekruttering har IPS gjort en satsning på rekruttering av internasjonale kandidater med fokus på forskning. Ved IPS har to ansatte fått innvilget UFT-prosjekt og ytterligere to har oppnådd meget gode karakterer i UFT.

Minst to forhold skiller rekrutteringene som ble gjort i 2014 til miljøstøtte og ved IPS i samme tidsrom vesentlig fra "vanlige" rekrutteringsprosesser. For det første ble det rekruttert kandidater fra utlandet, og for det andre ble forskningskvalitet og/eller forskningspotensial særlig vektlagt. Nå kan det selvsagt blitt gjennomført andre rekrutteringsprosesser der forskning har vært vektlagt, men det generelle inntrykket er at faglig profil i forhold til undervisningsbehov blir vektlagt mest (ikke nødvendigvis pedagogiske kvalifikasjoner). I tillegg er det nok noe vanligere å rekruttere interne kandidater til faste stillinger ved Helsefak.

Våre data viser at av 9 innvilgede prosjekt er det kun 2 PM'er som har dr.grad fra UiT, 6 av 9 er også relativt nyrekrutterte (2010, 2013 og 2014). Videre undersøkelser viser at de med dr.grad fra andre institusjoner tenderer til å oppnå høyere karakterer enn de med dr.grad fra UiT, særlig innen UFT.

Av delkarakterene er det ikke internasjonalt samarbeid som skiller interne og eksterne dr.grader mest, det er 'vitenskapelig kvalitet', 'dristighet og fornyelse' og 'PM'. Det kan tyde på at erfaring fra andre miljø og kollegaer gir økt modenhet, selvstendighet og evne til ledelse (jmf. Forskningsrådet.no). For UiTs egenproduserte forskere vil det derfor kunne være viktig å bygge disse kvalitetene gjennom å ha fokus på lengre utenlandsopphold eller andre institusjoner for kompetanseutveksling framfor kortere nettverkbyggingsreiser. Det at vi ikke sender noen søknader om FRIPRO Mobilitet kan tyde på manglende bevissthet om dette hos våre interne kandidater. For å søke F-prosjekt må man ha lengre fartstid, man kan ikke søke før det har gått 6 år etter avlagt dr.grad. Dermed kan også forskere med dr.grad fra UiT ha brukt tiden til å få seg mer internasjonal erfaring, noe som kan være grunnen til at vi ikke ser den samme forskjellen mellom interne og eksterne dr.grader hos søkerne til F-prosjekt.

Oppsummering av hovedfunn:

- Innvilgelsesraten totalt i perioden 2014-17 for UFT-prosjekt er høyere enn landsgjennomsnittet som er oppgitt i 2017 mens den for F-prosjekt er langt lavere enn for landsgjennomsnittet oppgitt i 2017.
- Gjennomsnittlig overordnet karakter i perioden 2013/2014-2017 er for F-prosjekt 4,53 og for UFT-prosjekt 5,06. Det ser ut til å være en tendens til økende uttelling på overordnet karakter for UFT-prosjekter ved Helsefak.
- Gjennomsnittlig totalskåre for F-prosjekt har vært nedadgående i 2015 og 2016, men har snudd seg i den siste tildelingen. For UFT-prosjekt er gjennomsnittlig totalskåre økende, og denne søknadstypen ser ut til å ligge i snitt noe høyere på uttelling enn F-prosjektene.
- Av innvilgede prosjekt i perioden 2013-2017-tildelingen er det flest eksternt rekrutterte PM'er, av 9 innvilgede prosjekt er det kun 2 som har dr.grad fra UiT, 6 av 9 er også relativt nyrekrutterte (2010, 2013 og 2014).
- Innad i F-prosjektkategorien er det ikke like store forskjeller mellom PM'er som har dr.grad fra UiT eller fra en ekstern institusjon som det er innad i UFT-kategorien.

Publisering

Vitenskapelig publisering

Innledning

Grunnlaget for tabellene og figurene nedenfor er hentet fra DBH (database for statistikk om høyere utdanning), der den årlige rapporteringen i Current Research Information System in Norway (CRISTin) publiseres.

Publikasjonspoeng beregnes med utgangspunkt i antall publikasjoner, forfatterandeler pr publikasjon og nivået for tidsskriftet (nivå 1 og 2) der den enkelte artikkel er publisert. Fra rapporteringsåret 2015 ble det innført ny publiseringsindikator som vekter forfatterandeler samt utenlandske medforfatterskap på en annen måte enn tidligere for å i mindre grad favorisere publikasjoner med kun en, eller få forfattere. For fagmiljøer med mye sampublisering med andre nasjonalt og internasjonalt betyr den nye utregningen økt uttelling sammenlignet med tidligere. Dette gjelder særlig medisin og matnat-miljøene.

Topp 50 personer med flest krediteringer til UiT i 2016

Listen i CRISTin over de som publiserer mest ved UiT viser at de åtte med flest publikasjoner i 2016 er alle forfattere som har tilknytning til Helsefak. Til sammen har de kreditert UiT 204 ganger i 2016. Videre er 23 av topp 50 fra Helsefak. Disse 23 har til sammen kreditert UiT hele 369 ganger i 2016

Fakultetene ved UiT

Tabellen under viser publikasjonspoeng per UFF-årsverk for hvert fakultet ved UiT. Helsefak gikk litt ned fra 2015 til 2016, mens Jur-fak, Kunstfak og NT-fak økte ganske mye. Helsefak ligger under både NT, BFE og HSL-fak som det er naturlig å sammenligne oss med. Den store økningen vi hadde fra 2014 til 2015 skyldes innføringen av ny publiseringsindikator som slo positivt ut for både for oss, NT-fak og BFE.

Tabell 9 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk for hvert fakultet ved UiT

Fakultet	2014	2015	2016
Helsefak	0,58	1,01	0,95
Jur-fak	1,02	0,99	1,39
Kunstfak	0,12	0,08	0,17
BFE-fak	0,68	1,05	1,01
HSL-fak	1,21	1,06	1,08
IRS-fak	0,35	0,61	0,53
IVT-fak			0,64
NT-fak	0,79	1,27	1,55
TMU	1,17	1,65	1,57
UB	0,44	1,59	0,69

Publikasjonspoeng for Helsefak sammenlignet med lignende fakulteter ved de andre universitetene

Tabellen under viser antall publikasjonspoeng for Helsefak og lignende fakulteter ved de andre universitetene. Det er ingen av de andre fakultetene som er likt organisert som Helsefak, men sammenligningen gir oss en indikasjon på hvordan vi ligger an i forhold til andre fakulteter som forsker innen helse og medisin. Fakultetene er også ulik i størrelse, slik at publikasjonspoeng per UFF-årsverk vil gi et bedre bilde enn antall publikasjonspoeng. UFF-stillinger defineres som: amanuensis, dosent (inkl. høgskole- og undervisningsdosent), forsker (i alle forskerstillingskodene), førsteamanuensis, førstelektor, høgskolelektor, høgskolelærer, postdoktor, professor, professor II, stipendiat, universitetslektor.

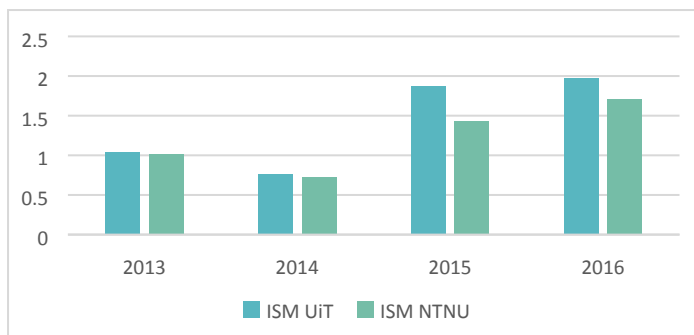
Helsefak ligger litt under de andre fakultetene i publikasjonspoeng per UFF-årsverk. I 2015 var vi på nivå med det odontologiske fakultet ved Universitetet i Bergen, mens for 2016 har de økt og Helsefak gått litt ned slik at nå ligger vi nederst igjen.

Tabell 10 Publikasjonspoeng for Helsefak og lignende fakulteter ved de andre universitetene i 2016.

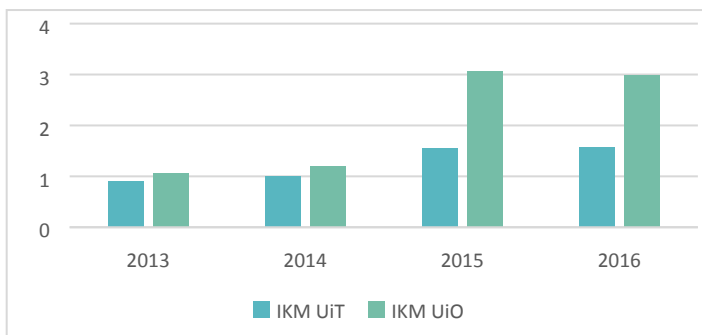
Enhet	Publiseringspoeng	Poeng per UFF-årsverk
Det helsevitenskapelige fakultet, UiT	599,91	0,95
Det medisinsk-odontologiske fakultet, UiB	886,35	1,76
Det psykologiske fakultet, UiB	219,17	1,32
Det medisinske fakultet, UiO	1569,66	2,08
Det odontologiske fakultet, UiO	124,91	1,09
Det medisinske fakultet, NTNU	703,61	1,14

Publikasjonspoeng per UFF-årsverk, våre institutter sammenlignet med andre lignende institutter

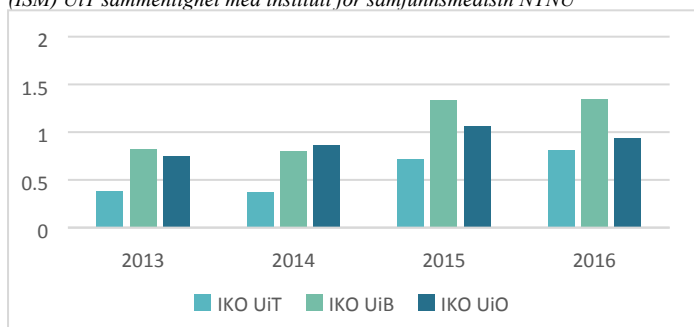
Under har vi sammenlignet publikasjonspoeng per UFF-årsverk for alle våre institutter med lignende institutter ved de andre universitetene. For IHO var det ikke mulig å finne et lignende institutt ved noen av de andre universitetene, vi har derfor valgt å sammenligne med fakultet for Helsefag ved høyskolen i Oslo og Akershus (HiOA).

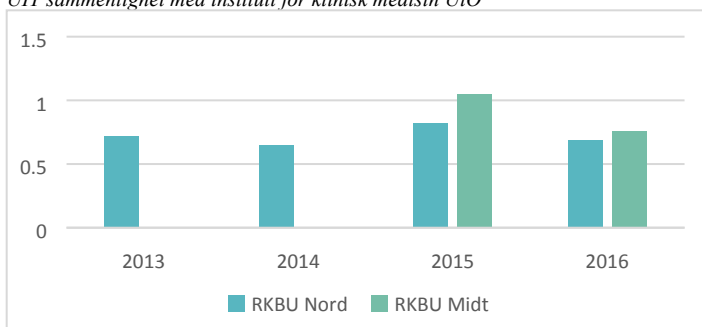
Figur 14 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk Institutt for samfunnsmedisin (ISM) UiT sammenlignet med institutt for samfunnsmedisin NTNU

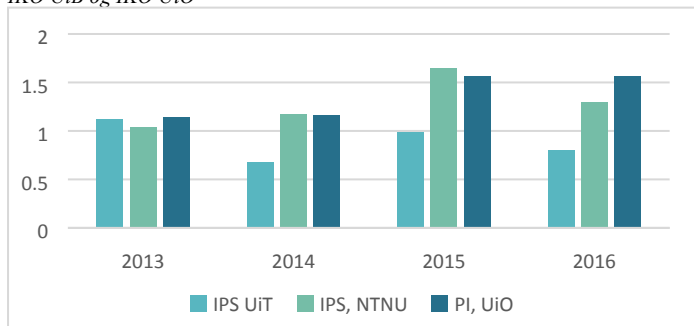
Figur 15 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk for institutt for klinisk medisin UiT sammenlignet med institutt for klinisk medisin UiO

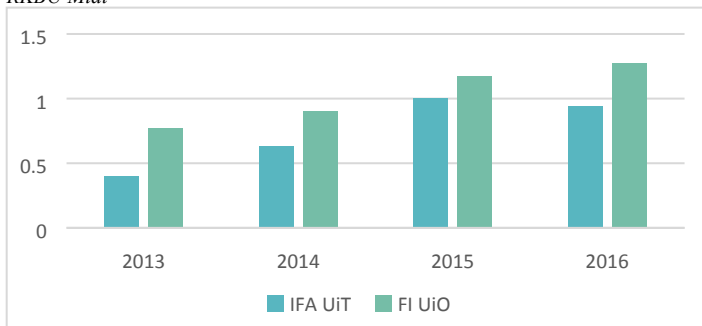
Figur 16 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk IKO UiT sammenlignet med IKO UiB og IKO UiO

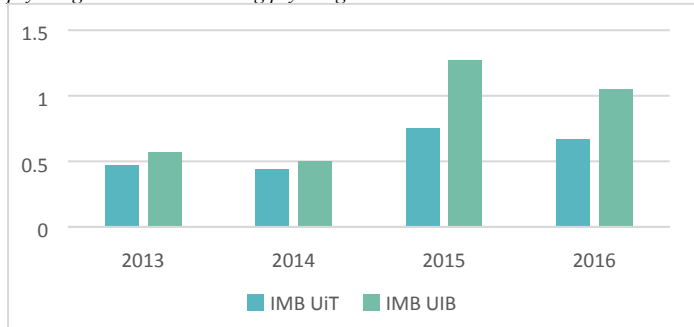
Figur 17 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk RKBU Nord sammenlignet med RKBU Midt

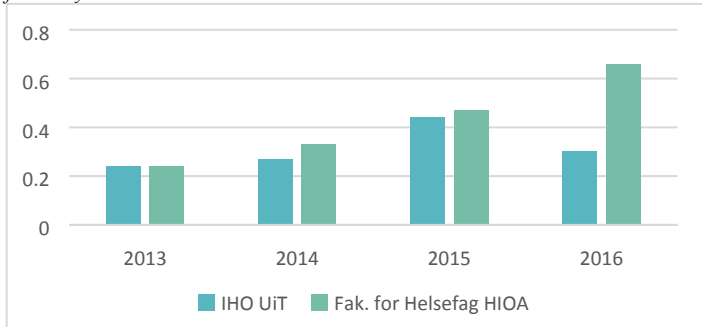
Figur 18 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk for IPS UiT sammenlignet med psykologisk institutt NTNU og psykologisk institutt UiO

Figur 19 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk IFA UiT sammenlignet med farmasøytisk institutt UiO

Figur 20 Publikasjonspoeng for IMB UiT sammenlignet med institutt for medisinske basalfag UiO og institutt for biomedisin UiB

Figur 21 Publikasjonspoeng per UFF-årsverk IHO UiT sammenlignet med fakultet for Helsefag Høyskolen i Oslo og Akershus (HiOA)

Utvikling i antall publikasjoner, poeng per UFF og prosentvis andel nivå 2 for Helsefak og instituttene

Tabellen under viser utviklingen i antall publikasjoner, poeng per UFF og nivå 2 for Helsefak og alle instituttene de tre siste årene.

Helsefak hadde en solid økning i antall publikasjoner fra 2014 til 2015, men går litt tilbake i 2016, men ikke mer enn at man kan si at antallet publikasjoner holder seg ganske stabilt. De fleste instituttene øker litt for hvert år, mens for IMB er antall publikasjoner i 2016 lavere enn både i 2014 og 2015.

Økningen i antall publikasjonspoeng per UFF fra 2014 til 2015 skyldes nok i stor grad innføringen av ny publiseringsindikator. I 2016 går Helsefak litt tilbake igjen. IFA, IHO, IMB, IPS og RKBUE går alle litt ned i 2016 mens IKM, IKO og ISM har en liten økning i publikasjonspoeng per UFF fra 2015 til 2016.

Når det gjelder publikasjoner på nivå 2 så har Helsefak en svak økning over de tre siste årene, vi ligger likevel akkurat under 20% som er målet. Her er det stor variasjon blant instituttene, det kan være verdt å merke seg IFA som ligger på nesten 30% andel publikasjoner på nivå 2 både i 2014 og 2015 og som hever andelen til 34,5 % i 2016. IMB øker også sin andel nivå 2 publikasjoner noe over de tre siste år mens for resten av instituttene varierer andelen nivå 2 og det kan virke mer tilfeldig hvordan de ender ut.

Tabell 11 antall publikasjoner, poeng per UFF-årsverk og prosentvis andel publikasjoner på nivå 2 for Helsefak og instituttene de tre siste årene

Enhet	2014			2015			2016		
	Antall publ.	Poeng per UFF	Nivå 2	Antall publ.	Poeng pr UFF	Nivå 2	Antall publ.	Poeng per UFF	Nivå 2
Helsefak	767	0,58	17,3 %	856	1,01	19,0 %	849	0,95	19,5 %
IFA	46	0,63	29,2 %	45	1,00	27,2 %	45	0,94	34,5 %
IHO	54	0,27	6,8 %	63	0,44	19,6 %	73	0,3	7,2 %
IKM	264	1	17,4 %	270	1,55	13,2 %	273	1,57	15,9 %
IKO	16	0,37	32,4 %	26	0,72	14,4 %	27	0,81	14,5 %
IMB	98	0,44	13,4 %	114	0,75	20,3 %	90	0,67	25,8 %
IPS	54	0,68	11,4 %	51	0,98	24,8 %	54	0,8	12,5 %
ISM	199	0,76	24,1 %	254	1,87	23,3 %	252	1,97	28,6 %
RKBUE	25	0,65	19,4 %	31	0,82	12,1 %	31	0,69	14,4 %

Oppsummering av hovedfunn for vitenskapelig publiseringsaktivitet i 2016

- Helsefaks totale produksjon av publikasjonspoeng har ikke endret seg siste år.
- Helsefak har relativt lav produksjon av publikasjonspoeng per UFF-årsverk sammenlignet med andre forskningsaktive fakultet både internt ved UiT og andre medisinske/helsefaglige fakulteter i Norge.
- ISM og IKM har høyest produksjon av publikasjonspoeng per UFF-årsverk av instituttene ved Helsefak.
- Andelen av publikasjoner på nivå 2 er 19,5 % for Helsefak totalt
- IFA utmerker seg med høyest andel nivå 2 publikasjoner, men både ISM og IMB ligger godt over 20%

Open Access

Fakultetet har de siste årene hatt fokus på tilgjengeliggjøring av forskningsartikler gjennom publisering i åpne tidsskrift ("gull open access") og/eller egenarkivering ("grønn open access"). Dette er i samsvar med regjeringens policy om at resultatene av offentlig finansiert forskning skal være åpent tilgjengelig for alle. Norge har sluttet seg til EUs mål om full åpenhet i 2020 og det er all grunn til å fortsatt prioritere denne indikatoren i handlingsplanen.

UiT ligger nå på en andre plass i Norge, med rundt 40 % av artiklene tilgjengelige enten i åpne tidsskrift eller i åpne arkiver. Helsefak ligger på omtrent samme prosent for 2016: Av 814 publiserte artikler er 325 lastet opp i fulltekst i Munin (39,9 %). Formidlingsseksjonen skal nå forsterke innsatsen for å informere og stimulere enkeltforskere til å egenarkivere artiklene sine og de to faglige rådgiverne for formidling har påtatt seg et ansvar for å informere og motivere overfor instituttene.

Bortsett fra grønn Open Access referert ovenfor, er ikke tallene for Open Access fra 2016 tilgjengelig fra Universitetsbiblioteket når denne rapporten går i trykken.

Allmennrettet formidling

Fra og med 2012, har fakultetet belønnet allmennrettet formidling som registreres i CRISTin ved hjelp av midler fra Formidlingskomponenten. Formålet er å stimulere til mer formidling, og samtidig dokumentere denne typen formidling.

Ordninga er for vitenskapelig ansatte som formidler sin forskning og kunnskap til folk flest. Allmennrettet formidling vil si at formidlinga både må ha foregått i en kanal eller på en arena som er rettet mot allmennheten, og det som formidles må være populærvitenskapelig utformet slik at det kan forstås av en normalt opplyst 14-åring. Undervisning av studenter inngår ikke i ordninga.

Allmennrettet formidling blir i stadig større grad en konkurransefaktor, og det har derfor også stadig større betydning å kunne dokumentere og synliggjøre denne typen aktivitet gjennom registrering i CRISTin. Registrering gjør denne typen aktivitet synlig for media og andre samfunnsaktører, og bidrar til å bygge omdømme både for den enkelte forsker, forskerens fagfelt og institutt, fakultet og universitet. Vi ser også at allmennrettet formidling tillegges større vekt enn før hos finansieringskilder som NFR og EU, og det å kunne dokumentere aktivitet i form av registrert allmennrettet formidling, kan i noen tilfeller bli avgjørende for om prosjektet får tildelt midler eller ikke.

Fakultetet legger til rette for at allmennrettet formidling kan registreres i CRISTin ved å gi opplæring og veiledning til vitenskapelig ansatte og ved å ha superbrukere som kan bistå i arbeidet.

Tabell 12 Antall tellende bidrag registrert i CRISTin ved Det helsevitenskapelige fakultet*

Institutt	2012	2013	2014	2015	Totalt:
ISM	213	179	111	249	752
IPS	148	169	124	121	562
RKBU	126	98	205	207	636
IHO	77	84	64	95	320
IMB	37	39	68	34	178
IKM	26	30	67	108	231
IKO	10	6	4	11	31
IFA	9	5	8	22	44
Totalt	646	610	651	847	2754

*Utsatt frist for å registrere allmennrettet formidling for 2016 gikk ut 10. juni, og statistikken for fjoråret er derfor ikke klar.

Inntil 50 % av Formidlingskomponenten blir brukt til å belønne allmennrettet formidling registrert i CRISTin. I perioden 2012-2014, ble hvert bidrag belønnet med 800 kroner, mens dette i 2015 ble økt til 1155 kroner. De fire første årene med belønning for allmennrettet formidling, er det totalt blitt utbetalt i overkant av 2,5 millioner kroner til instituttene.

Utbetalingen kunne ha vært større da vi vet at langt fra alt av allmennrettet formidling ved fakultetet faktisk blir registrert i CRISTin. Som en pekepinn hadde fakultetet over 2000 artikler registrert i Retriever i 2015. Retriever er UiTs samarbeidspartner for medieovervåkning, og statistikken derfra inkluderer kun stoff fra trykte aviser og nettaviser. Innslag i radio og tv er ikke med. Allmennrettede bidrag i form av populærvitenskapelige foredrag, innsats tilknyttet Wikipedia og Store norske leksikon m.m. inngår naturlig nok heller ikke i statistikken fra medieovervåkninga. Siden det ble registrert bare 847 tellende bidrag innen allmennrettet formidling i CRISTin ved fakultetet i 2015, er det derfor helt sikkert at antall bidrag som *kunne* ha blitt registrert, er langt høyere enn det som faktisk ble registrert.

Oppsummering av hovedfunn for registrert allmennrettet formidling

- Helsefaks registrering av allmennrettet formidling har generelt tatt seg noe opp i seinere år
- Spriket mellom antall realiserte bidrag og antall registrerte bidrag er stort
- Alle institutt har potensial for økt registrering av allmennrettet formidling, noen mer enn andre
- ISM har høyest vitenskapelig produksjon av instituttene, og stort potensial for allmennrettet formidling. Instituttet registrerte mer enn dobbelt så mange allmennrettede bidrag i 2015 som i 2014, men har fortsatt færre registrerte allmennrettede bidrag enn antall vitenskapelige publikasjoner
- IKM og IMB har registrert lite allmennrettet formidling sett i forhold til omfanget av instituttenes vitenskapelige produksjon
- RKBU og IPS **skiller** seg ut i positiv retning ved å ha registrert høy allmennrettet aktivitet sammenliknet med vitenskapelig aktivitet

Commented [SG1]: IPS? Det er ikke så lett å lese dette ut fra teksten som står over?

Nye tiltak og gjennomføring av tiltak

Nye tiltak i 2016 for eksterntfinansiering

Helsefak har hatt fokus på å øke eksterntfinansiering de siste årene og en rekke tiltak er implementert, eller er under implementering.

Tiltak for økt søknadsaktivitet

Fakultetet informerer tidligst mulig forskningsmiljøene om nye utlysninger og har i 2016 videreført dette arbeidet. Gjennom nær kontakt med bl.a. Forskningsrådet blir også utkast (drafts) til kommende utlysninger fra eksempelvis EU gjort tilgjengelig for miljøene på et tidlig tidspunkt. Særlig vekt legges på tematiske utlysninger organisert i arbeidsprogrammer og på utlysninger av spesielt strategisk viktighet for Helsefak. Utlysninger og søknadsfrister til regionale og nasjonale arenaer som Helse Nord, Kreftforeningen, K.G.Jebesen og Forskningsrådet er stort sett forutsigbare og kjente for forskningsmiljøet. Det samme gjelder deler av EU-systemet (European Research Council - ERC og Marie Skłodowska-Curie Actions - MSCA), mens andre deler (Societal Challenges - SC, og bilaterale ordninger som Joint Programming Initiatives - JPI) gjerne har ulike tematiske utlysninger med irregulære call-spesifikke tidsfrister spredt utover kalenderåret.

Det foreligger utkast til det nye arbeidsprogrammet i SC1-Health for perioden 2018-20. Helsefak arrangerte sammen med Forskningsrådet nylig informasjonsmøte der spesifikke (foreløpige) utlysninger ble gjennomgått. Innmeldte interesser for søknad vil i 1-1-møter bli fulgt opp med detaljanalyser av utlysningstekst og bakgrunnsdokumenter og med identifisering av potensielle norske industripartnere (SME) for den enkelte utlysning.

Nye tiltak mobilisering og støttetjenester

Fakultetet lanserte nettside med generell karriere-basert motivering for å søke ekstern finansiering. Nettsiden har ekstra fokus på søknadsarenaer for karrierebygging der det stilles spesifikke kriterier til søker. I tillegg påbegynte Helsefak arbeidet med nettside (ferdigstilt 2017) for tematiserte faktaopplysninger som ofte etterspørres i søknader. Søkere bruker erfaringsmessig mye tid på å innhente denne type opplysninger, og fakultetet håper med dette å senke søknadsterskelen og å redusere tidsforbruket på ikke-vitenskapelige deler av søknader. Det har også vært gjennomført generelle søknadsskrivekurs i regi av både Helsefak og UiT/AFU.

Assistert søknadsskriving og økt kvalitet

Fakultetet har en viss erfaring og ekspertise på søknadsskriving og har gitt direkte bidrag i form av rådgiving, tekstutforming og/eller gjennomlesning av flere større nasjonale og internasjonale søknader om ekstern finansiering. I likhet med de fleste ambisiøse miljø nasjonalt og internasjonalt, har Helsefak i enkelttilfeller også leid inn eksterne eksperter. For 2016 gjaldt dette spesielt for søknadsarenaene Senter for Fremragende Forskning (SFF; Forskningsrådet), MSCA-ITN/ -IF og SC1-Health. Fakultetet har med bakgrunn i grundige analyser av tilbakemeldinger på FRIPRO-søknader nylig lansert en nettside-guide for skriving av søknader til FRIPRO.

Intervjutrening

Noen søknadsarenaer gjennomfører intervju av prosjektledere før endelig evaluering av deres søknader. Dette gjelder særlig ERC og SFF, men f.o.m. 2016 også for kategorien *Unge forskertalenter* i FRIPRO (Forskningsrådet). Fakultetet etablerte i 2016 et intervjutreningsprogram med fokus på formidling- og kommunikasjonsteknikker etterfulgt av praktisk trening på selve intervjuet med et internt panel.

Insentivmodell

Fakultetet har innført en økonomisk insentivordning, gjeldende f.o.m. 2016, for prosjektsøkere med særlig god score/karakter på sine søknader uten å ha oppnådd finansiering. Midlene skal kunne benyttes for å bidra til at søkerens konkurranseevne er styrket ved ny søknad. Forhåndsfastsatte insentivbeløp rangerer fra 10 – 800 tusen kr avhengig av arenaens prestisje/ konkurransegrad og søkers rolle i prosjektet. Konkurransenarenaene omfatter Forskningsrådet, Kreftforeningen, National Institutes of Health (NIH, USA) og ulike programmene i EU som i dag er tilknyttet Horizon2020 (8. rammeprogram – FP8). For 2016 ble det innvilget totalt 1.750.000 kr fordelt på 14 søkere.

Nytt tiltak i 2016 for vitenskapelige karriereløp ved Helsefak

Ved Helsefak har en arbeidsgruppe med representanter fra de ulike seksjonene i fakultetsadministrasjonen samt prodekanene Sameline Grimsgaard, Jan H. Rosenvinge og Geir Lorem utarbeidet en nettside som tar for seg de vanligste vitenskapelige karriereløpene som finnes innenfor akademien. Nettsiden ble tilgjengelig i desember 2016. Arbeidsgruppe har laget en modell som visualiserer karriereløpene, samt utfyllende tekst som beskriver de ulike vitenskapelige stillingene samt formalkravene som stilles i de ulike stillingskategoriene og hvilke områder som bør videreutvikles. Nettsiden finnes her:

https://uit.no/om/enhet/artikkel?p_document_id=467044&p_dimension_id=88108

Det er viktig for våre vitenskapelig ansatte at de kommer i gang med karriereplanlegging så tidlig som mulig, for på den måten å kunne jobbe målrettet mot sine karrieremål. Nettsiden er tenkt som en hjelp til den enkelte ansatte i deres planleggings- og gjennomføringsprosess.

Bruk av nettsiden

Det har ikke tidligere vært laget en tilsvarende nettside ved UiT, og nettsiden ved Helsefak har blitt tatt godt imot ved fakultetet. Enkelte instituttledere har gitt tilbakemelding om at de bruker nettsiden om karriereveier i sitt arbeid med oppfølging av ansatte. Nettsiden har for øvrig også fått positive tilbakemeldinger fra nivå 1 ved UiT.

For vitenskapelig ansatte vil nettsiden blant annet informere om hvilke mulige karriereløp som finnes, hjelpe ansatte med deres valg av karrieremål, gi nyttig informasjon om hvilke områder som bør ivaretas for videre karriereutvikling samt vise til aktuelle eksterne finansieringskilder. Det har i arbeidet med nettsiden vært spesielt utfordrende å finne frem til gode råd om områder som bør utvikles for videre karriere innenfor dosentløpet. Ved Helsefak er erfaringen på dette området begrenset, og det har heller ikke lyktes å få gode svar fra nivå 1. Pr. nå er dette derfor ikke på plass på nettsiden.

Statistikk for nettsiden viser at det har vært 631 unike treff. Dette vurderes som bra med tanke på antall vitenskapelige ansatte som er i målgruppen for å tenke karrierebygging. Totalt har det vært 863 sidevisninger.

Videreutvikling av siden om karriereveier

Det er bestemt at en gruppe bestående av ansatte i de ulike fagseksjonene skal ha det administrative ansvaret for oppdatering av innhold samt videre utvikling av nettsiden. Gruppen skal i fellesskap bli enige om endringer og forbedringer slik at helheten på nettsiden blir ivaretatt. Innspill kan sendes administrasjonsgruppen for videre vurdering.

Fremover vil det blant annet bli jobbet med å knytte nettsiden tydeligere opp mot den informasjonen, regelverket og malene som finnes om prosessen for å søke personlig opprykk til professor etter kompetanse.

I tillegg til videreutvikling av selve nettsiden, jobbes det med utarbeidelse av en mal for karriereplan. Denne er tenkt brukt av de vitenskapelig ansatte som et verktøy for å planlegge samt kartlegge muligheter og utfordringer i sin videre karriere. Karriereplanen kan også, om den ansatte selv ønsker det, tas med som en del av medarbeidersamtalen med sin leder.

Nye tiltak innen formidling

Open Access og registrering av allmennrettet formidling

I et samarbeid mellom Seksjon for forskningstjenester, Seksjon for formidlingstjenester og de to faglige rådgiverne for formidling, er det planlagt en kampanje overfor instituttene for å informere, og for å motivere til økt aktivitet innen områdene Open Access og registrering av allmennrettet formidling i CRISTin. Hvert institutt skal få tilbud om minst ett besøk. Våren 2017 har IHO gjennom dette hatt fokus på de to temaene både i ledergruppa og i vitenskapelig råd, og i løpet av høsten 2017 vil øvrige institutter bli fulgt opp. Open Access og registrering av allmennrettet formidling er også spilt inn som tema til neste samling for forskningsgruppeledere ved fakultetet. Seksjon for formidlingstjenester vil legge økt vekt på å synliggjøre gode forbilder internt gjennom fokus både på enkeltpersoner og fagmiljø.

Oppfølging av styringssignalene i handlingsplanen

Styringssignalene i handlingsplanen er sentrert rundt målet om økt ekstern forskningsfinansiering. Noen styringssignaler går direkte på søknadsmobilisering og tiltak for økt søknadskvalitet. Andre styringssignaler har ett mer langsiktig perspektiv i form av å utvikle forskningsgrupper og forskertalenter for å oppnå høyere forskningskvalitet og konkurransekraft om eksterne forskningsmidler. I tillegg er noen spesifikke strategiske tiltak og/eller satsninger, både gjennomgående for hele UiT eller begrenset til Helsefak, blitt trukket fram da instituttene er spesifikt bedt om å slutt opp om disse. Dette vil for eksempel være de tematiske satsningene (gjennomgående) og oppslutning om Tromsø7 (Helsefak).

Oppfølgingen av strategien er handlingsorientert, dvs. å iverksette tiltak og/eller ta i bruk virkemidler for å utvikle organisasjonen i retning av målene i strategien. Den samlede effekten er i stor grad avhengig av at ledelsen på alle nivå tar inn over seg målene i strategien og både følger opp tiltak initiert over seg i organisasjonen, men også iverksetter egne tiltak tilpasset den unike situasjon sin egen enhet befinner seg i. Ettersom dette er en grunnleggende forutsetning for handlingsplanen ble instituttene spurt om hvordan de følger opp styringssignalene. Dvs. hvilke tiltak har de iverksatt internt og hvordan disse følges opp. Dette er nok en noe uvanlig form for rapportering, noe mange av svarene fra instituttene til en viss grad bærer preg av. Det er nok mer intuitivt å svare med hvilke resultater man har oppnådd, eller for den del, hvilke prosjekter man har etablert, enn å beskrive hvordan man jobber for å oppnå resultater. Dette kan i seg selv være en viktig erkjennelse for å få til en forbedret oppfølgingen av styringssignalene for resten av perioden.

De fullstendige svarene fra instituttene er vedlagt, men da en total gjennomgang av svarene på hvert enkelt styringssignal vil være meget plasskrevende har vi valgt å gjengi en mer overordnet oppsummering her.

Status tematiske satsinger og Helsefaks befolkningsundersøkelser

De tematiske satsningene er gjennomgående i organisasjonen og har som mål å styrke den tverrfaglige forskningen og UiTs faglige profil. Fakultetet er koordinator for UiTs tematiske satsing innen «Helse, velferd og livskvalitet». Samtidig er befolkningsundersøkelser Helsefaks viktigste forskningssatsning, der TUS er flaggskipet. Flere av søknadsinitiativene til de tematiske satsningene fra Helsefak er fundert på befolkningsundersøkelser og alle institutt rapporterer at de har pågående samarbeid knyttet til befolkningsundersøkelser, eller i det minste har hatt initiativ til slike prosjekter. Instituttens rolle belyses i mindre grad, bort sett fra IKM og IMB som ikke har iverksatt tiltak for økt deltagelse. IKM begrunner dette med at samarbeid knyttet til TUS allerede er så innarbeidet at ytterligere tiltak er unødvendig. Mobiliseringsarbeid generelt for deltagelse i de tematiske satsningene omtales ikke spesifikt.

Ekstern finansiering

Når det gjelder å identifisere og promotere forskningsgrupper som både er motivert og evner å søke ekstern finansiering virker IHO, IFA og til dels IPS å skille seg noe ut i form av en aktiv instituttledelse som både jobber med mobilisering, strategi og tilrettelegging for å styrke grunnlaget for søknader, samt bygge opp forskningsaktivitet generelt. IKM svarer at forskerne blir oppfordret til å søke ekstern finansiering da instituttøkonomien er trang, men instituttet synes å overlate initiativene til forskerne selv, noe som kanskje er mer i tråd med den etablerte universitetskulturen. ISM svarer at de kontinuerlig jobber med å identifisere og promotere aktuelle forskere/forskningsgrupper for ulike søknadsarenaer, men de beskriver ikke nærmere hvordan de jobber med dette.

Allmennrettet formidling

Fakultetet skal legge til rette for at allmennrettet formidling registreres i CRISTin, og instituttene skal sørge for at superbrukerne ved enhetene gir nødvendig veiledning. Det er stort potensial ved instituttene for å forbedre registreringa i CRISTin da mye av den allmennrettede formidlinga fortsatt ikke blir registrert. Alle institutt melder om at de oppmuntrer ansatte til å registrere allmennrettet formidling i CRISTin og sender ut påminnelser knyttet til registreringsfristen. Apparatet av superbrukere er tilgjengelig. IPS melder om jevnlig dialog med de vitenskapelig ansatte med påminnelser og kvalitetssikring, og virker for å være det instituttet som har systematisert dette arbeidet i størst grad.

Fakultetet skal løfte fram de gode faglige historiene og de gode eksemplene internt og eksternt, og instituttene ble spurt om de jobber systematisk med dette. Generelt meldes det om liten innsats på dette området fra institutthold, og IMB forklarer den lave prioriteringen med kapasitetsutfordringer og hensynet til andre viktige driftsoppgaver. Ved IFA gratulerer instituttleder forskningsgrupper ved større tildelinger og prøver å feire med kake og blomster. IFA

tipser også Seksjon for formidlingstjenester om gode historier, sentrale publikasjoner, tildelinger m.m. og er opptatt av å nominere ansatte til priser lokalt og sentralt ved UiT. Ved RKBU blir alltid suksesshistorier løftet fram under instituttmøtene. IPS melder om økt samarbeid med Seksjon for formidlingstjenester knyttet både til arrangementer og spredning av gode historier. IHO trekker fram sitt Senter for omsorgsforskning som aktiv formidler internt og eksternt, men ellers lite systematisk arbeid innen dette feltet ved IHO.

Open Access

Instituttene skal motivere sine vitenskapelig ansatte til å publisere i Open Access. Ingen av instituttene har gjort spesielle tiltak i 2016 innen dette området, og IKMs tilbakemelding gjelder nok for flere: «Vitenskapelig publisering skjer ennå etter tradisjonelt mønster hvor Open Access nok ikke er i tilstrekkelig fokus, tross stadig påminning». IMB opplever at forskerne er motivert for å publisere åpent. Instituttet forteller at fagpolitiske eller økonomiske hensyn i noen tilfeller har ført til at publikasjoner ikke er blitt publisert åpent. IKO og IPS har nært samarbeid med Universitetsbiblioteket, og ansatte blir orientert om ordningen med publiseringsstøtte og Open Access. IPS planlegger Open Access, Open Accept og Open Data som tema for sitt instituttseminar i 2017. IHO har emneansvar for HEL-8010 som er obligatorisk for alle PhD-kandidater ved fakultetet. Open Access inngår som tema på emnet, og IHO bidrar gjennom dette til å motivere vitenskapelig ansatte ved fakultetet til å publisere i Open Access.

Erfaringsutveksling og informasjonsflyt via intranett

Instituttene er blitt spurt om bruk av intranettet for erfaringsutveksling og informasjonsflyt med og mellom ansatte generelt, forskere spesielt. Basert på tilbakemeldingene, er det lite systematisk bruk av intranett til kommunikasjon på instituttnivå, men flere institutt melder at de bruker intranett i økende grad. IHO er kanskje det instituttet som bruker intranettet mest systematisk ved å legge ut alle møtereferater fra instituttets ledergruppe, utvidet ledermøte og vitenskapelig råd. Instituttet har også lagt ut instituttets strategiplan, egen håndbok for ansatte ved IHO og resultater fra vernerunder og ARK-undersøkelsen m.m. ISM sier bruk av intranett er blitt prioritert og at resultater nå ses, uten å si noe mer om hva som gjøres eller hva som er blitt oppnådd. IKM anser ikke at intranettet når ansatte i tilstrekkelig grad. Instituttet har blant annet en utfordring med ansatte som har hovedstilling ved helseforetak, der daglig innlogging skjer på hovedarbeidsgivers hjemmesider. IFA bruker intranettet til en viss grad for å dele historier. IMB erfarer at vitenskapelig ansatte opplever intranett som et lite relevant verktøy, og ønsker innspill fra andre enheter for å kunne gjøre intranettet mer relevant for denne gruppen ansatte. RKBU bruker intranett som formidlingskanal, men ikke for å utveksle erfaringer da instituttet er relativt lite, ansatte er samlokalisert og det er mer praktisk å utveksle erfaringer via møter og ansikt til ansikt. IPS sier intranettet brukes mer og mer, og melder at instituttet i 2017 har opprettet en egen side for forskerstøtte.

Organisasjon og personal

Helsefak har fokuset på utvikling av forskningsgruppene, inkludert forskningsgruppeledelse, identifisering av yngre talentfulle forskere, samt karriereutvikling og internasjonal mobilitet. Tilbakemeldingene fra instituttene synliggjør betydelig variasjon i hvordan dette følges opp. Noen institutt har en mer aktiv ledelse, kanskje særlig IHO, IFA, og IPS, mens andre institutt i større grad avventer initiativ fra forskerne selv. Hvorvidt dette gjenspeiler de faktiske forhold er vanskelig å avgjøre, da spørsmålene i rapporteringen kan ha blitt oppfattet ulikt ved de ulike institutt. Noen forhold framstår likevel relativt klart.

Årlige karrieresamtaler synes i liten grad å være etablert, men IFA, IPS, RKBU og IHO tilbyr karrieresamtaler, enten i tillegg til medarbeidersamtaler, eller som en del av medarbeidersamtaler.

Årlige medarbeidersamtaler mellom leder og vitenskapelig personal omtales oftest som et tilbud, men mye tyder på at det ikke er etablert en kultur der medarbeidersamtaler anses som et viktig verktøy for å utvikle forskerne. Her synes IHO og IFA (og til dels IPS) til å skille seg ut da medarbeidersamtaler ikke kun omtales som et tilbud, men som noe man gjennomfører årlig.

Årlige medarbeidersamtaler mellom instituttleder og FG-ledere gjennomføres ikke ved alle institutt, mens IPS, IHO og IFA svarer at dette gjennomføres.

Tilrettelegging for sammenhengende tid til forskning for nye faste vitenskapelig ansatte, og/eller andre støtteformer for å etablere sin forskning, framstår som en krevende oppgave. Flere av instituttene påpeker stort behov for undervisere og at det ofte er grunnlaget for tilsetting i utgangspunktet, for eksempel i forbindelse med opprettelse av

nye studieplasser. IFA knytter dette til generell høy undervisningsforpliktelse og IMB nevner dette spesifikt i forbindelse med oppbygging av ernæringsstudiet.

Flere av instituttene jobber med navngitte yngre talentfulle kandidater for å bidra til en forskerkarriere. Hvilken form for støtte og tilrettelegging som ytes synes å variere, og varierer mellom inndekning av lønn mellom prosjektfinansiering på den ene siden og mer systematisk karriererådgivning på den andre siden. I hvilken grad variasjonen skyldes ulike behov hos kandidatene, eller instituttenes portefølje av tilbud er ikke klart.

Det er lite oppmerksomhet knyttet til bruk av innstegsstillinger. Om dette skyldes at instituttene mener disse ikke dekker deres behov i forhold til rekruttering vites ikke.

Stimulering til økt internasjonalisering og mobilitet følges også ulikt opp. Med unntak av RKBU rapporterer alle institutt at det integrert del av virksomheten, men noen har en sterkere internasjonal profil enn andre. IPS skriver at de bruker de internasjonalt rekrutterte forskerne som hjelp til å etablere forskningsutveksling med de institusjonene de kom fra. IMB påpeker at mange søknader om støtte til utenlandsopphold i FoU-terminen ikke får støtte fra fakultetet. Instituttet har forsøkt å kompensere for dette med å bruke egne midler slik at flere av deres forskere har kunnet dra på utenlandsopphold. Svaret fra RKBU er kanskje spesielt interessant da det kan virke som at et spesifisert regionalt oppdrag anses som å være i et motsetningsforhold til internasjonalt samarbeid.

Oppsummering resultat, diskusjon, tiltak

Oppsummering

Oppsummering BOA-inntekter (2011-2016)

- Negativ utvikling i de eksterne inntektene (13 %) totalt for Helsefak
- Inntekter fra Forskningsrådet er redusert med 48%
- Inntekter fra EU er redusert med 69%
- Inntekter fra Helse Nord har økt med 71%
- Eksterne inntekter hos IHO har økt med 41%
- Eksterne inntekter hos IPS har økt med 32%

Oppsummering søknadsaktivitet i 2016 (LOS)

- Det ble sendt flest søknader til Forskningsrådet og til stiftelser, fond og forbund
- Det er flest innvilgede søknader fra stiftelser, fond og forbund, men Helse Nord er fremdeles den største enkeltaktøren vi får innvilget prosjekter fra
- En fjerdedel av søknadene sendes til prioriterte arenaer ihht handlingsplanen
- Det sendes fremdeles flest søknader om forskerprosjekt, relativt få av disse er til Helseprogrammene i Forskningsrådet
- Det er til dels store endringer i søknadsaktiviteten og suksess mellom instituttene fra 2015 til 2016
- 106 personer står bak de 217 sendte søknadene i 2016, 58 av dem produsert 75 % av alle søknadene i 2016

Oppsummering FRIPRO

- Innvilgelsesraten totalt i perioden 2014-17 for UFT-prosjekt er høyere enn landsgjennomsnittet som er oppgitt i 2017 mens den for F-prosjekt er langt lavere enn for landsgjennomsnittet oppgitt i 2017.
- Gjennomsnittlig overordnet karakter i perioden 2013/2014-2017 er for F-prosjekt 4,53 og for UFT-prosjekt 5,06. Det ser ut til å være en tendens til økende uttelling på overordnet karakter for UFT-prosjekter ved Helsefak.
- Gjennomsnittlig totalskåre for F-prosjekt har vært nedadgående i 2015 og 2016, men har snudd seg i den siste tildelingen. For UFT-prosjekt er gjennomsnittlig totalskåre økende, og denne søknadstypene ser ut til å ligge i snitt noe høyere på uttelling enn F-prosjektene.
- Det er flest eksternt rekrutterte PM'er som får innvilget prosjekt i perioden 2013-2017. Av 9 innvilgede prosjekt er det kun 2 som har dr.grad fra UiT, 6 av 9 er også relativt nyrekrutterte (2010, 2013 og 2014).
- Innad i F-prosjektkategorien er det ikke like store forskjeller mellom PM'er som har dr.grad fra UiT eller fra en eksternt institusjon som det er innad i UFT-kategorien.

Oppsummering EU

- Det er økt søknadsaktivitet og til dels -kvalitet til både H2020 og andre EU-relaterte søknadsarenaer

- To innvilgede prosjekter innenfor antibiotikaresistens vil generere betydelige inntekter f.o.m. 2017
- Et innvilget prosjekt fra MSCA-ITN vil skape muligheter for internasjonal mobilitet for PhD'er
- Helsefak har få søknader til *excellence*-pillaren i H2020 (ERC og MSCA), og spesielt egenrekrutterte kandidater er stort sett fraværende

Oppsummering vitenskapelig publisering i 2016

- Helsefaks totale produksjon av publikasjonspoeng har ikke endret seg siste år.
- Helsefak har relativ lav produksjon av publikasjonspoeng per UFF-årsverk sammenlignet med andre forskningsaktive fakultet både internt ved UiT og andre medisinske/helsefaglige fakulteter i Norge.
- ISM og IKM har høyest produksjon av publikasjonspoeng per UFF-årsverk av instituttene ved Helsefak.
- Andelen av publikasjoner på nivå 2 er 19,5 % for Helsefak totalt
- IFA utmerker seg med høyest andel nivå 2 publikasjoner, men både ISM og IMB ligger godt over 20%

Drøfting

Økt ekstern finansiering er et viktig satsningsområde for Helsefak. Samtidig har de eksterne inntektene blitt betydelig redusert de siste årene. Administrasjonen mener likevel at tiltakene i handlingsplanen vil vise effekt i kommende år. En rekke av tiltakene er nokså nylig iverksatt. Mens gjennomføring av intervjutrening kanskje har bidratt umiddelbart til økt konkurransekraft vil de fleste tiltakene forventes å gi positive resultater på noe lengre sikt. Samtidig er det en positiv utvikling når det gjelder mobilisering til søknadsskriving, og også til en viss grad i søknadskvalitet. Flere prosjekttildelinger siste år fra Forskningsrådet og EU vil ikke bli synlige (økonomisk) før ved neste års rapportering. Dette vil i seg selv bidra til økte eksterne inntekter.

Helsefak har hatt en svært positiv utvikling i FRIPRO-kategorien ungt forskertalent. Disse er i hovedsak internasjonalt rekrutterte kandidater der forskningskvalitet (og potensial) ble særlig vektlagt. Kanskje er dette gode eksempler på hvordan vektlegging av forskningskvalitet og motivasjon for forskning i rekrutteringsprosesser kan bidra til en positiv utvikling ved fakultetet, både når det gjelder ekstern finansiering og vitenskapelig publisering.

I praksis har det vist seg at uten dokumentert internasjonal mobilitet faller søkerens score som regel under grensen for prosjektfansiering i både FRIPRO og ERC. Interessen for internasjonal mobilitet kan synes lav blant norske unge forskere. Bakgrunnen for dette kan bl.a. være at våre egenproduserte kandidater avskriver sine muligheter til å vinne i konkurransen og mobilitetsstipend (eks. MSCA-IF) og derfor lar være å søke denne muligheten. Alternativt føler kandidater seg mer komfortable ved å være i sine kjente miljø og oppnår tilstrekkelig finansiering fra sine gruppeledere/veiledere. Det synes også å være en utbredt holdning hos veiledere/ledende forskere at man heller foretrekker å beholde talentfulle unge kandidater i gruppen enn å stimulere til mobilitet for således å risikere å miste vedkomne. En illustrasjon på interesse mangelen er at det i perioden 2015-17 kun er én søker ved Helsefak for utgående mobilitetsstipend fra MSCA-IF og 1 søker til mobilitetsstipend i FRIPRO, dette til tross for at det årlig avlegges et femtital doktorgrader ved fakultetet. Med bakgrunn i dette synes det å være et behov for å iverksette relevante strategiske tiltak for økt internasjonal mobilitet, spesielt blant unge forskere. En arbeidsgruppe nedsatt av forskningsstrategisk utvalg på UiT har nylig ferdigstilt en rapport som viser at utadgående mobilitet er en utfordring for UiT og foreslår ulike tiltak for å styrke denne. Rapporten sendes nå på høring til fagmiljøene.

Det er imidlertid verdt å legge merke til at etterspørselen etter utenlandsstipend for ph.d.-studenter har økt betraktelig de to siste årene. Dette er en gledelig utvikling, men samtidig har våre postdoktorer finansiert over vår grunnbevilgning ikke tilbud om utenlandsstipend.

Handlingsplanens potensial til å bli vellykket hviler i stor grad på instituttens selvstendige ansvar for å følge den opp. Tiltak på fakultetsnivå alene vil kunne gi positive resultater, men fakultetsnivået når kun ut til et begrenset antall forskere. For å gjennomføre endringene handlingsplanen legger opp til må hele linjeledelsen jobbe målbevisst med målene og styringssignalene. For å oppnå dette burde oppfølging av handlingsplanen få tydeligere fokus i lederforumene, både på fakultet- og instituttnivå. Tydeliggjøring av forventninger ved hjelp av medarbeidersamtaler, både mellom ledernivåene og mellom leder og ansatt vil være viktig.

Karriererådgiving skal være en del av medarbeidersamtaler i forskningsgruppene, og disse gjennomføres med varierende grad av "intensitet" og kompetanse. I forskningsmiljø der kulturen for å søke eksternfinansiering i de mest konkurranseutsatte arenaene har ligget nede eller vært brakk, vil nødvendigvis kompetanse for karriererådgiving være mangelfull. I tillegg synes det å være til dels manglende erkjennelse hos gruppeledere vedr. hvilken verdi utvikling av

egne fremragende forskertalenter har for seniorforskerens CV (jfr. miljøbygging og talentutvikling) og hva dette kan bety i seniorforskerens egne søknader.

Alle ansatte, særlig de yngre, bør ha tilgang til kompetent karriererådgiving som gir tilstrekkelig grunnlag til å ta de riktige valg for egne karriereambisjoner. Dette kan skje gjennom rolleavklaringer mellom forskningsgrupper, institutt og fakultetets støttetjenester og gjennom opplæringstiltak. Samtidig bør forskningsledere skoles i både medarbeidersamtaler/ karriererådgiving og forpliktelser til å bidra til utvikling av selvstendighet hos sine unge forskere.

Krav om at alle forskningsgrupper skulle utarbeide utviklingsplaner er ett av de viktigste tiltakene etter forskningsgruppegjennomgangen. Det er gledelig at de aller fleste har dette på plass. Det er likevel viktig at forskningsgruppene har aktivt forhold til planene og dialogmøter mellom instituttledelse og forskningsgruppene tar utgangspunkt i utviklingsplanene. Her har nok også flere av instituttene betydelig forbedringspotensial. Evalueringen oppsummerte en rekke tiltakspunkter hvorav mange er iverksatt på fakultetsnivå. Det er avgjørende at også instituttene følger opp tiltakene og dette skjer nok i ulik grad.

Forslag til justering i handlingsplanen og/eller nye tiltak

- 1) Handlingsplanen med styringssignal videreføres
- 2) Instituttens eget ansvar for oppfølging presiseres og følges opp i leder- og dialogmøter
- 3) Videreføre oppfølgingsplan fra forskningsgruppeevalueringen, herunder:
 - a) Instituttleders ansvar for gjennomføring av medarbeidersamtaler inkludert karriereplanlegging som en integrert del av utviklingsarbeidet
 - b) Instituttleders ansvar for oppfølging av utviklingsplaner for forskningsgruppene
- 4) I rekrutterings - og ansettelsesprosesser til vitenskapelige stillinger skal forventninger til forskningskvalitet tydeliggjøres. Dette innebærer en differensiering betenkn timer for vitenskapelige stillinger mht. forsknings- og undervisningsandel i stillingene. Internasjonal mobilitet skal tillegges vekt i tilsetting i faste vitenskapelige stillinger.
- 5) Internasjonal mobilitet i karriereutvikling skal styrkes, herunder:
 - a) Søknader om utgående mobilitetsstipend hos EU og Forskningsrådet.
 - b) Vurdere interne virkemidler rettet mot egenfinansierte postdoktorer.
- 6) Styrke arbeidet med å øke andelen forskere som søker Forskningsrådet (FRIPRO og Helseprogrammene) og EU.
- 7) Styrke arbeid med å nå sektormålet om 20% andel publikasjoner i nivå 2-kanaler for alle enheter.
- 8) Videreføre arbeidet med å øke andel OA-publiseringer.